"Eğitimde fark, IRMAK"

IRMAK OKULLARI

mavi

IRMAK OKULLARI GAZETECİLİK KULÜBÜ YAYINIDIR • SAYI 5 • OCAK 2014

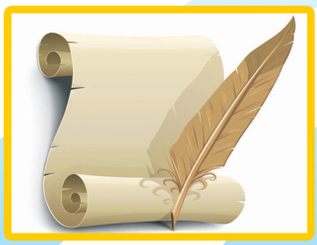

VELİLERİMİZ YAZIYOR

BİLİM İNSANLARI

NASIL BESLENİYORSUNUZ?

GEZİYORUZ

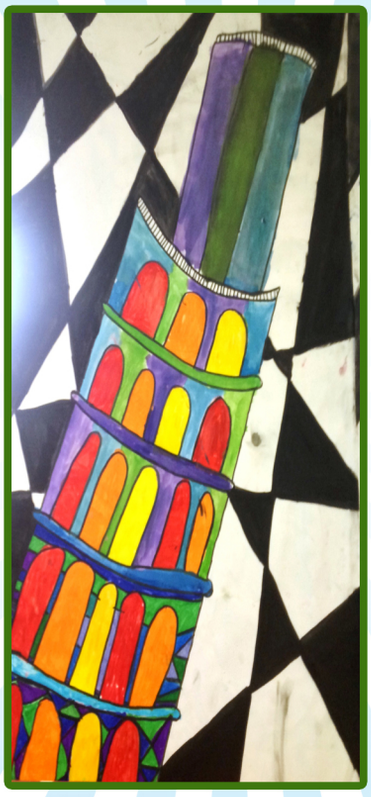

ORTAOKUL GEOMETRİK SOYUTLAMA GRUP ÇALIŞMASI

"Eğitimde fark, IRMAK"

IRMAK OKULLARI

İÇİNDEKİLER

Sayı : 5
Yayın Tarihi: Ocak 2014

İmtiyaz Sahibi
Irmak Okulları Adına
Meral BİLGİN
Genel Müdür

Sorumlu Müdür
Nazan FETTAHOĞLU
İlkokul-Ortaokul Müdürü

Yayın Kurulu
Serap GÖKCAN KUTLU
Sermin KONAK
Rabia YILDIRAN

Editör
Emre GÖKSU

Kapak Tasarım
Fatih KAYA

Dergi Tasarım
Sermin KONAK
Serap GÖKCAN KUTLU
Kulüp Öğrencileri

Redaksiyon
Serap GÖKCAN KUTLU
Rabia YILDIRAN

Kulüp Öğrencileri

Ilgaz ATAK
Emre GÖKSU
Zeynep YILDIZ
İrem FANOSÇU

İletişim
Cemil Topuzlu Cad. No: 100 34728
Caddebostan/İstanbul
E-posta: bilgi@irmak.k12.tr
Tel:+90 216 411 39 23-24-25
Fax: +90 216 411 39 26

facebook.com/irmakokullari
twitter.com/irmakokullari
youtube.com/irmakokullari

EDİTÖRDEN BİR DAMLA 2
BEN DEĞİŞTİM 3
DUYGULARA GÖRE BESLENME 4
SÖZLÜK DEĞİLİZ Kİ! 5
BİLİM ADAMLARINI TANIYALIM 6-7
GOOGLE CHROME'DAN İNCİLER 8
TEKNOLOJİ VE BİZ 9
BEN BİR GEZGİNİM: Rusya 10
MARVEL'IN SÜPER KAHRAMANLARI 11
KALIPTAN KALIBA GİRMEK 12
VELİLERİMİZ YAZIYOR 13
MODA AKIMI BAŞLATANLAR 14
ALGILAR VE KORKULAR 15
BİR KİTAP BİR YORUM 16
DÜŞÜNCE DENİZİ 17
TARİH SAYFASI: Fatih'e Teşekkür 18
ÇANAKKALE DESTANI: Şehitlere Mektup 19
TÜRKÇE DİLİNİZE BATMASIN! 20-22
ERİYEN ZAMANLAR 23
ÇEVRE KİRLİLİĞİ 24-28
HİROŞİMA YANIYOR! 29
BİZ HER YERDE VARIZ: Noktalama İşaretleri 30-31
ŞİİR DÜNYAMIZ 32-34
ÇOCUK HAKLARI: Ben Çocuğum 35
ANILAR 36
FABLLARIMIZ: Hayvanlar Anlatıyor 37
GEZİYORUZ 38-45
ATATÜRK'ÜN EVİ: Yapı Merkezi'nin Katkılarıyla 46-47
WE WROTE THESE 48-59
BEN KİMİM? 60

EDİTÖRDEN BİR DAMLA

Her sabah, bir kuş sürüsü gibi düşüyoruz okul yollarına. Tatlı rüyalarımızdan kalan ne varsa yastığımızın altına gizliyoruz, ardından ince kıvrımlı sokaklara misafir oluyoruz. Uykulu gözlerle işe giden amcalar, erkenden kalkıp çocuklarını geçiren anneler bize eşlik ediyor. Sırtımızda okul çantalarımız, aklımızda yeni bir okul günü. Hiç düşündün mü bilmem, günün en serin vakti olan sabahı, paylaştığını… Ben düşündüm. Buz gibi bir kış sabahı, bir serçeyi de selamlıyor, yalnız bir sokak kedisini de. Ormanları, uzak denizleri, bütün çiçekleri, kelebekleri, seni, beni... Hepimize uzatıyor o serin ellerini. Aydınlığı hepimizi sarıp sarmalıyor. Her sabah telaşlanıyorsun belki de yeni bir okul günü için. Aylar geçiyor ve yolu yarılıyorsunuz.

Bizler de sizlerin katkıları ile bir okul yılını daha "Mavi" ile yarıladık. Ekibimizin daha önceki yıllara göre küçük olması performansımızdan hiçbir şey eksiltmedi. Sizlerin de katkılarıyla daha da zengin hale getirdik Mavi'yi ve herkesin zevk ile okuyacağını düşündüğümüz yazılar hazırladık.

Kulübümüz öğrencilerinden Emre Göksü bizlere bilim adamlarının muhteşem icatlarından bahsederken İrem Fanosçu "google chrome" "Ben Bir Gezginim: Rusya" adlı sayfaları hazırladı. Ilgaz Atak "Hiroşima"dan ve "Dilimizdeki Yanlışlar"dan bahsetti. Ben günlük hayatta sizlere yardımcı olabilecek bir beslenme programı, "Marvel", "Horoscope" ve "Moda" sayfasını hazırladım. Grup olarak ise sizlerin yardımları ile "Ben Kimim?", "Sözlük değiliz ki!" sayfalarını hazırladık.

"Mavi'nin" çıkmasında desteklerini bizden esirgemeyen, Genel Müdürümüz Meral BİLGİN'e ve İlkokul-Ortaokul Müdürümüz Nazan FETTAHOĞLU'na, kulüp öğretmenlerimiz Türkçe Öğretmeni Serap GÖKCAN KUTLU'ya, Bilgisayar Öğretmeni Sermin KONAK'a, İngilizce Öğretmeni Rabia YILDIRAN'a, dergimizin kapak tasarımını yapan okulumuz Bilgisayar Teknisyeni Fatih KAYA'ya, tüm gazetecilik kulübü öğrencilerine ve yazılarını bizimle paylaşan herkese çok teşekkür ederiz.

Tüm "Mavi" ekibi sizlere Irmak gibi duru akan ve sonunda denize ulaşan bir ikinci dönem diliyoruz.

Zeynep YILDIZ 8A

BEN DEĞİŞTİM

2013, 2013 ile 2014 arasında kalmış bir yıl. Yine yaşanırken bazen yavaş bazen hızlı geçen bir yıl. Biri bana "2013'te neler oldu?" diye sorsa "Eh işte, şöyle böyle..." diye geçiştiririm. Ama düşününce bu sene ülkemiz değişti, eğitim sistemi değişti, arkadaşlarım değişti. En önemlisi, ben değiştim. "Önceki senelerde hiç değişmedin mi?" diye sorulursa tabii ki değiştim. Ama bu sene geçirdiğim değişim çok farklıydı. Çünkü bireysel bir olay değildi. Arkadaşlarımla, ailemle bazı olaylar yaşadım. Güldüm, üzüldüm. Ülkemle ağladım. 6 Ekim'de, 18 Mart'ta, 23 Nisan'da, 19 Mayıs'ta, Zafer Bayramı'nda, Cumhuriyet Bayramı'nda, Gezi Direnişi için, Türkiye, ülkem için haykırırken kollarım koparcasına bayrağımı gururla sallarken, hiç tanımadığım insanlarla gündemden konuşurken, onlarla beraber fener yakarken, suyumuzu, elimizdeki çekirdeği paylaşırken, ailem ve dostlarımla ve de o hiç tanımadığım insanlarla tek bir amaç için bir araya gelirken, gözlerim sevinç gözyaşlarıyla dolarken değiştim. Sevinçten dolan o gözlerim, Ata'mızın ölüm yıl dönümü, sonsuzluğa kavuştuğu 10 Kasım'da, bu sefer buruk bir sevinçle dolarken, gökyüzüne ve toprağa bakıp sırf bizim bu günlere gelip bu şartlarda yaşayabilmemiz için evladını, kardeşini, babasını ülkeleri için canını seve seve feda etmeye gönderen aileleri, canlarını feda eden o pırıl pırıl gençleri; bilge, gözleri sevgi dolu büyüklerimizi saygı, sevgi ile anarken ve ilk defa bunları hissedenin ben ve bir kaç kişi olmadığını, tüm Türkiye olduğunu ve böyle bir bağı, gücü, sevgiyi kimsenin bozamayacağını hissederken kardeşimle, annemle, babamla marşlarımızı coşkuyla söylerken değiştim. Teröre kurban giden, bombalanan, hakkı yenen kişiler için sesimi duyurmaya çalışırken küçük kardeşimin o yaşında nasıl bu kadar duyarlı bir insan olduğuna şaşırırken değiştim.

Annemle üzüntülerim, sevinçlerim hakkında konuşup ondan tavsiye isterken, en saçma şeyden konuşurken bile sevgisini hissederken, başıma bir şey geldiğinde hemen gidip sarılmak istediğim babam ile geleceğim hakkında konuşurken, bana yol gösterecek fikirleri yolumu aydınlatırken değiştim.

Bir dostumun neden artık benimle ilgilenmediğini, neden benden uzaklaştığını anlamaya çalışırken, onun dostum olarak kalabilmesi için elimden geleni yaparken, bazen dışlanırken üzülmemeye çalışırken değiştim.

İzlediğim dizilerle, kendime benzettiğim karakterlerle değiştim. Aile bağlarının ne kadar önemli olduğunu anladığımda, bunu puzzle yaparken hissettiğimde, onların sevgisine her zaman ihtiyaç duyduğumu anladığımda, kardeşlerime ne kadar değer verdiğimi fark ettiğimde değiştim. Birilerinden hoşlandığımda o kıpır kıpır duyguyla değiştim.

Piyano çalarken, şarkı söylerken, resim çizerken değiştim. İngilizce, Türkçe, Fen, Matematikte geliştim. Kim olmak istediğimi, benim için en doğru olanı sadece ve sadece kendimin bileceğini fark ettim.

Yolsuzluk iddialarıyla, şok edici haberlerle, tutuklamalarla değiştim.

Müzikle değiştim.

İnsanları yargılarken, yargılanırken, kendimi yargılarken değiştim.

Bu yazıyı yazarken de değişiyorum. 1'de, 3'te, 5'te, 6'da, 7'de de değiştim ve değişmeye hep devam edeceğim. Ama bu sene farklıydı. Bu sene kim olmak istediğimi yani nasıl bir değişim istediğimi fark ettim. Bu sene, ben bu sene değiştim.

Selin Beste YÜKSEL 8C

"Ruh halinize göre beslenin."

Tartıştığınızda iştahınız mı kesilir, yoksa daha fazla yemek yemeye mi başlarsınız?

Bu durum, bazen iştah kaybına bazen de kontrolsüz beslenmeye yol açıyor. Peki, nasıl beslenmemiz gerekiyor?

İşte ruh halinize göre yemeniz gereken besinler…

Yorgunsanız, canınız yemek yemek istemiyor olabilir. Böyle zamanlarda C vitamini tüketmeniz gerekiyor.

Halsizseniz, kalsiyum ve protein açısından zengin besinler sizin için ideal. Süt, yoğurt, ayran, cacık ve peynir dışında, meyveli yoğurt da tüketebilirsiniz.

Mutsuzsanız, tahıllı ekmeklerle hazırlanan sandviçler ve kuru meyveler de mutsuzluğunuza iyi gelecek besinlerden.

Kızgınsanız; fındık, ceviz, badem ve fıstık yiyebilirsiniz. Kahve, çay, gazlı içecekler ise uzak durmanız gerekenlerden. Onların yerine rezene, kuşburnu, ıhlamur, adaçayı gibi bitkisel çaylar ya da tarçınlı süt tercih edebilirsiniz.

Endişeliyseniz, vücutta aşırı su kaybı olabilir. İşte bu yüzden çorba, komposto, meyve suyu, ayran, bitki çayı ve mineralli su içebilirsiniz.

Kırgınsanız; salata, muz, ananas, kivi, çilek kalbinizi tamir edecektir.

Zeynep YILDIZ 8A

Sözlük Değiliz Ki!

Bârika: Şimşek
“Bulut” Emel Aslıbay
“Yol” Damla Us
“Baraka” İlayda Aras

Penbe: Pamuk
“Peçete” Ayma Askerbekov
“Işık Spektrumu” Kerem Ateş
“Kalem” Zeynep Uymur
“Pense” Cansu Gül

Eb: Baba
“Ön Ek” Erkan Nurcan
“Sonsuz” Metin Yoleri
“Ev” Serap Kutlu

Mürg: Kuş
“Tapu” Turgay Kuzucu
“Mal” Nergiz Demirer
“Erik” İrem Fanosçu
“Savaş” Sevda Yılmaz

Hamsin: Elli (50)
“Tava” Cansu Gül
“Küçük Balık” Mina Altunbüken
“Göz” Selin Ildır

Kullab: Çengel
“Kullanmak” Berfin Yağcı
“Takke” Duru Kalaça
“Şıpıdık” Lara Tekmen

Zübale: Mum
“Giysi Türü” Efe Çekirge
“Gençliğe Sahip” İsa Özgün
“Kutsal” Umut Akkaş

Suk: Pazar
“Sessizlik” Saadet İnan Uyar
“Çiçek” Sibel Özer
“İyi” Zeynep Sude Şener

Emre GÖKSU 8A

Zeynep YILDIZ 8A

Bilim Adamları

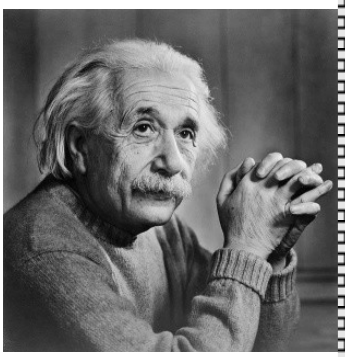

Albert Einstein, Alman bir fizikçidir. Einstein, Zürich Politeknik'te fizik okudu. Akademik bir başarı gösteremeyince Berne'de memur oldu. 1905'te boş zamanlarında, bilimin en temel düşüncelerini gözden geçiren üç makale yazdı ve yetenekleri keşfedildi. 1909'da Zürich Üniversitesinde profesör oldu. 300'ü aşkın bilimsel makale yazmış, izafiyet teorisini bulmuş ve fizik dalında Nobel Ödülü ile ödüllendirilmiştir. Einstein çocukken ilham kaynağının babasının ona aldığı pusula olduğunu söylemiştir.

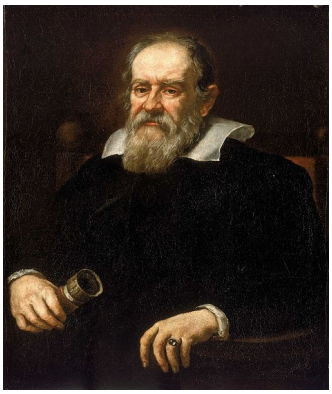

Galileo Galilei; İtalyan' da, Pisa'da bir bestecinin oğlu olarak dünyaya geldi. Copernicus'un, Dünya'nın kımıldamadan duran Güneş'in çevresinde döndüğü görüşünün kabul edilmesinde son derece önemli bir rol oynadı. 17 yaşında Pisa Üniversitesine tıp öğrencisi olarak kaydoldu. Teleskoplar geliştirmiş ve devrim yaratan gözlemler yapmıştır. Jüpiter'in uydularını 15. yüzyılda keşfetmeyi başarmıştır.

Nikola Tesla, Hırvat bir elektro fizikçidir. Elektrik ile birçok çalışma yapmış, mikrodalga fırın, neon ışıklarını ve floresan lambanın mucidi olmuştur. Günümüzde Nokia şirketinin telefonlarında kullandığı kablosuz şarj özelliğini Nikola Tesla, 1890 yılında bulmuştur.

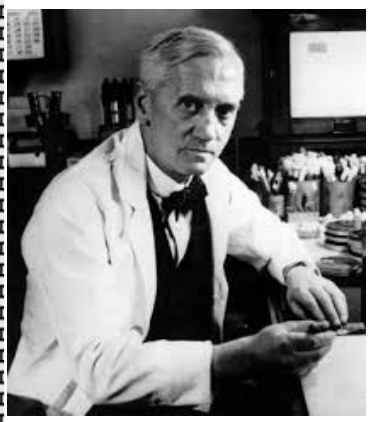

Alexander Fleming; İskoçya'da, Ayrshire'da doğdu. 1901 yılından itibaren Londra St.Mary Hastane'sinde tıp öğrenimi gördü. Çok sonra, 1928'de kan zehirlenmesine yol açan bakterileri incelerken içinde bakteri üretimi yapılan bir tabakta, *Penicillium notatum* denilen bir oluşum saptadı. Oluşumun bulunduğu bölgede bakteriler ölmüştü. Buna neden olan kimyasal maddeye bugün "penisilin" diyoruz.

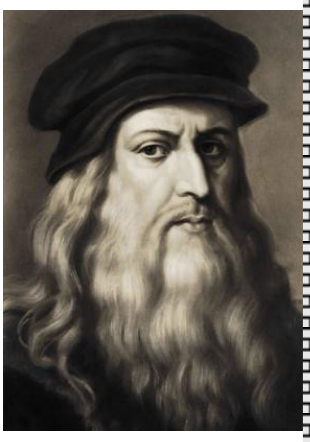

Leonardo da Vinci; Floransa yakınlarında, bir mahkeme katibinin oğlu olarak dünyaya geldi. Yetenekleri babasının dikkatini çekti ve babası onu Andrea del Verrochio adında bir ressamın atölyesine gönderdi. Döneminin en önemli sanatçılarındandır. Başka ressamlara oranla çok az sayıda resim yapmasına karşın, dünyanın en büyük ressamlarından biri olarak kabul edilir. Leonardo, hatasız insan vücudu resimleri çizdi. Bunun için o zamanlarda yasal olmamasına rağmen 30 insan vücudunu inceledi. Uçma makinesi de dahil birçok makine tasarlamıştır. Daha 15. yüzyılda kendi kendine çalışabilen bir insan robotu yapmayı başarmıştır.

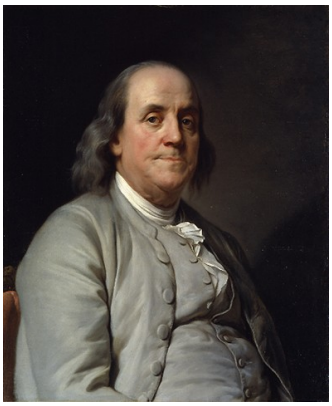

Benjamin Franklin, Bostonlu bir mum imalatçısının 17 çocuğundan bir olarak ABD'de dünyaya geldi. Amerikalı bir siyasetçi, yazar ve bilim adamıdır. 1752'de yıldırımın elektriğin bir biçimi olduğunu gösterdi. Metal bir anahtar bağlanmış bir uçurtma uçurup onu fırtına bulutlarının arasına soktu. Anahtara yıldırım çarptığında anahtardan kıvılcımlar yükseldi. Bu deney çok tehlikeli bir deneydi. Fakat bu deneyle Franklin, fırtına bulutlarının durgun elektrikle yüklü olduğunu kanıtladı. Aynı yıl bir evin dışına ilk paratoneri yerleştirdi ve böylece paratoneri icat etmiştir. Ayrıca evlerin verimli ısıtılmasıyla ilgili çalışmalar yapmıştır.

Wilhelm Röntgen, Almanya'da küçük bir köyde doğdu. Würzburg Üniversitesinde fizik profesörü oldu. X ışınlarını bir kişinin eline tutarak elin içindeki kemikleri gösteren bir fotoğrafının çekilebildiğini saptadı. Ancak yaptığı deneylerinde elini kullandığı için aşırı dozda X ışınından parmaklarını da kaybetmiştir. Tıpta ve fizikte yaptığı bu büyük yenilik, ona Nobel tıp ödülünü kazandırmıştır.

Emre GÖKSU 8A

Google Chrome'dan İnciler

Anatomicus adlı bu uygulama ile doktor olabilir ve ameliyatlara girebilirsiniz.

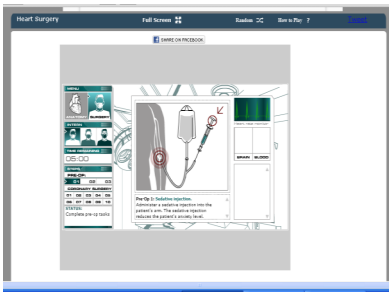

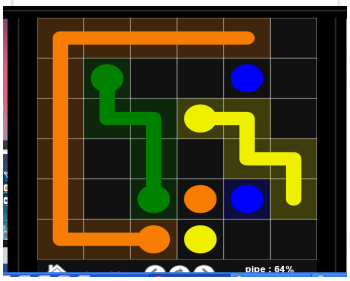

Flow colors adlı bu oyunla zekanızı geliştirebilir ve bir yandan da eğlenebilirsiniz. Yapmanız gereken tek şey noktaları çizgi çizerek birleştirmek.

Planetarium adlı bu uygulama ile yıldızları görebilir, yıldızlarla ilgili bilgi sahibi olabilirsiniz.

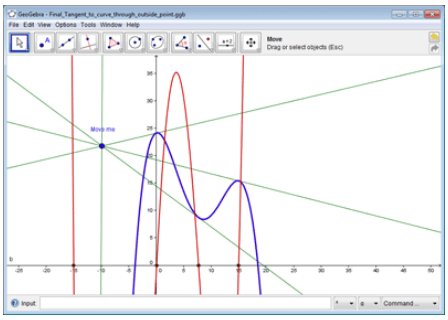

GeoGebra adlı bu uygulama ile Kartezyen koordinat işlemlerini deneyerek yapabilisiniz.

Until AM for chrome adlı uygulama dj'lik yapabilirsiniz.

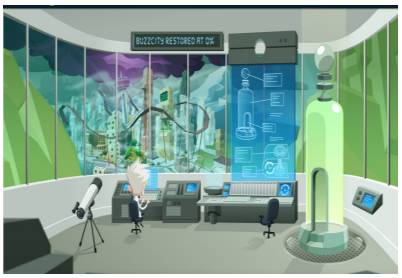

BuzzMath adlı uygulama ile sıkılmadan matematik çalışabilirsiniz.

Language Games adlı bu uygulama ile İngilizcenizi geliştirirken eğlenebilirsiniz.

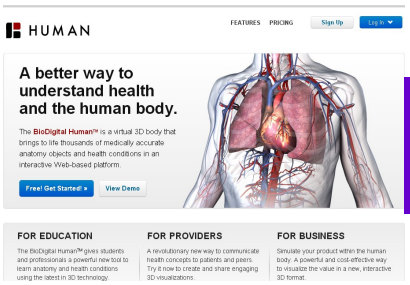

Human adlı bu uygulama ile üç boyutlu olarak vücudunuzu tanıyabilirsiniz.

İrem FANOŞÇU 8B

TEKNOLOJİ VE BİZ

MUTSUZLUK

Sabah uyandığınızda hiç uykusuz, mutsuz, huysuz oldunuz mu? İşte sebebi: Kendinizi kölesi haline getirdiğiniz teknoloji! Yetmedi mi gecenin körüne kadar oyun oynamak, mesajlaşmak? Yetmedi mi "Minecraft, Call off Duty, Clash of Clans" oynamak. Yeter artık, bırakın bu işleri, açın bir kitap okuyun hiç olmazsa. Sabah uyandığınızda kalkın bir pencereden bakın dışarı. Ne oluyor dışarıda? Biri köpek mi gezdiriyor? Çiçeklerini mi suluyor bir kadın? Bir adam yorgun argın eve mi dönüyor? Bir çocuk mu gülüyor? Yoksa üzgün mü bir yaşlı? Ne oluyor dünyada? Nasıl işliyor bu hayat? Bir konuşun anne babanızla "Günaydın!" deyin herkese, mutlu olun.

Utku AKAY 7A

DUYGUSUZ KUTU

Hiç düşündünüz mü? Bir bilgisayarın duyguları, düşünceleri var mıdır? Tabii ki de yoktur çünkü o cansız bir eşyadır. Ama yine de bizi düşünen, duyguları olan kişilerle vakit geçirmek varken, cansız bir eşyayla zamanımızı harcıyoruz. Örneğin, akşamları eve geldiğimizde sabahtan beri görmediğimiz ailemizle vakit geçirmek varken saatlerce cansız bir kutuya bakıyoruz. Orada, sanal arkadaşlıklar kurarken gerçek arkadaşlarımızı unutuyoruz. Arkadaşlarımızla beraber oyun oynamak yerine, bilgisayar oyunları oynuyoruz. Birisine onu o gün ne kadar mutlu ettiğini bir mail ile de anlatabilirsin ama bu onu, senin ona mutlu bir şekilde ve gözlerinin içine bakarak söylemen kadar mutlu etmez.

Sonuç olarak bir sorun yaşadığında bunu bilgisayara anlatırsan sana sadece çıktı verir. Ama yakınlarınla paylaşırsan derdine derman olur.

Gözde EMİN 7A

LAMBALARA KÜÇÜK BİR MEKTUP

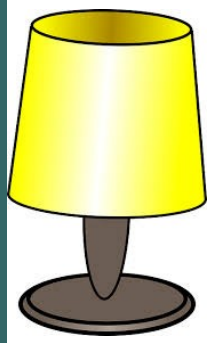

Sevgili Lambalar,

Siz hep yolumu aydınlattınız, etrafı görmemi sağladınız. Yanlış gördüğüm şeyleri sayenizde doğru gördüm. Bakış açımı değiştirdiniz hayata karşı. Yazdıklarım sizin sayenizde aydınlandı. Önümü görmeme yardımcı oldunuz. Maviniz, sarınız, yeşiliniz, her renginiz çok hoş. Farklı türleriniz de var tabii; neon, sokak lambası gibi. Çoğunuz benden yüksekte. Kazaları önlediniz, hayat kurtardınız. Siz olmasaydınız dünya geceleri yaşanılmaz olurdu. Bazılarınız çok parlak bazılarınız ise sönük. Sınıfları aydınlattınız, tahtaya bir şeyler yansıttınız. Size çarpanlar oldu, herkes cevapsız kaldı. Lütfen ışığınızı söndürmeyin, LÜTFEN PATLAMAYIN!

Efe EROĞLU 8C

BEN BİR GEZGİNİM

Dünyayı avucuma aldım

Rusya

Kısa bilgiler

Başkenti: Moskova

Nüfusu:145.300.000

Yüzölçümü: 17.075.400 km2

Resmi dili: Rusça

Dini: Hristiyanlık

Para birimi: Ruble

Dostovyeski

Tam adıyla Fyodor Mihayloviç Dostoyevski, Rus roman yazarıdır.1881 yılında doğmuştur. En bilindik eserleri ise Karamazov Kardeşler, Budala, Şuç ve Ceza, Ezilenler ve Kumarbaz'dır.

Sanat akımı

Konstrüktvizm

1914'te Rusya'da ortaya çıkmış bir sanat akımıdır. Resim, heykel ve mimari alanlarında egemen olmuş, Sosyalist Gerçekçilik resmi tutum olarak benimsenince ortadan kalkmış, yandaşlarının bir bölümü batıya göçmüştür.

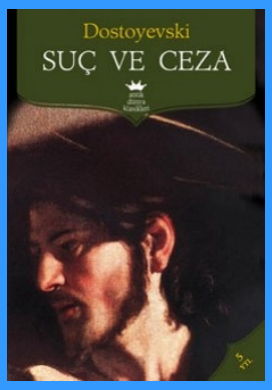

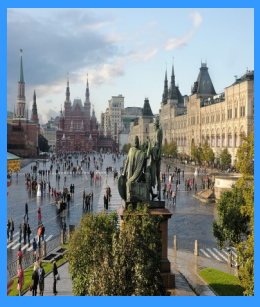

İklim

Rusya kışları aşırı soğuk, yazları sıcak ve kurak geçen kara iklimidir.

Tolstoy

Tam adıyla Lev Nikolayeviç Tolstoy , Rus roman yazarıdır. En önemli eserleri ise Anne Karenina, Diriliş, İnsan Ne ile Yaşar, İvan İlyiç'in Ölümü, Savaş ve Barış'tır.

Gezilecek Yerler

Ermitaj Müzesi

Kızıl Meydan

Kremlin Sarayı

Bolşoy tiyatrosu

Tretyakov Devlet Galerisi

Aziz Vasil Katedrali

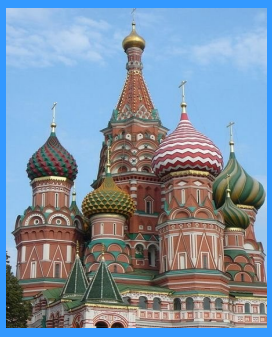

İrem FANOSÇU 8B

Spiderman

Örümcek Adam, Marvel Comics tarafından yaratılmış bir çizgi karakterdir. Türkçeye "Örümcek Adam" olarak çevrilmiştir. Orijinal ismi "Spider-Man" olan kurgusal kahraman beyaz perdeye uyarlanmış ve oldukça başarılı olmuştur.

Peter Benjamin Parker'ın gizli kimliği olan Örümcek Adam, Marvel Comics'e bağlı Stan Lee ve Steve Ditko tarafından yaratılmış kurgusal bir kahramandır. İlk kez Marvel Comics'in "Amazing Fantasy" isimli çizgi romanının 15. sayısında 1962 yazında ortaya çıkmıştır. O günden bu yana, dünyanın en popüler süper kahramanları arasındadır.

Wolverine

Wolverine, Marvel Comics tarafından yaratılmış, yayınlanan çizgi romanlarda süper kahraman olarak beliren bir kurgusal karakterdir. James Howlett ismiyle doğmuş fakat Logan olarak tanınmıştır. Len Wein, John Romita Sr., Herb Trimpe tarafından tasarlanmış ve yaratılmıştır. Köken olarak sansargillerden gelmektedir ve bu yüzden ellerinde üçer tane kemikten pençe bulunur. Marvel dünyasında birçok çizgi romanda bulunmuştur. Başlıca, X-Men, (New) Avengers, Incredible Hulk, Secret Defenders, Alpha Flight,Weapon X, HYDRA, S.H.I.E.L.D. gibi grup ve çizgi romanlarda yer almıştı.

Iron Man (Türkçe: Demir Adam), 2008 yapımı Marvel Comics Şirketi'nin Demir Adam çizgi romanı beyazperde uyarlaması olan filmdir. Robert Downey Jr. filmin kahramanı Demir Adam'ı canlandırıyor. Filmde oyuncuya Terrence Howard, Gwyneth Paltrow ve Jeff Bridges eşlik ediyor. Filmin devamı 2010 yılında gösterime girdi ve başrolde yine Robert Downey Jr. oynadı.

Film vizyona girdiği ülkelerde ciddi bir fan kitlesi yaratmıştır. En iyi görsel efektler ve en iyi ses dallarında Akademi Ödülleri(Oscar) adaylıkları vardır. Ancak en iyi görsel efektleri The Curious Case of Benjamin Button'a en iyi ses düzenlemesini de The Dark Knight'a kaptırmıştır. Ödül kazanamamasına rağmen Marvel'in Spider-Man 2'den sonra en iyi süper kahraman uyarlaması olarak görülmektedir.

Zeynep YILDIZ 8A

Kalıptan Kalıba Girmek

Okuldan dershaneye oradan da eve… Nesi var bu hayatın, sadece başkalarının bizden istediklerini yapmamızdan başka? Mesela hangimiz istediğimiz kadar bilgisayarda, sosyal medyada vakit geçiriyor ya da telefonda konuşuyor. Ancak yarım saat, bilemedin bir saat kendi isteklerimizi yapabiliyoruz. "Nedir bu teknoloji tutkusu?" dediğinizi duyar gibiyim. Bu bir tutku değil aslında, bu bizim içine doğduğumuz ve sizin hep kötülediği, kabul etmediği bir gerçek…

Şimdi durup düşününce aklıma birçok soru geliyor: Kendimizi hayatın şekilli kalıplarına sığdıracağız derken geriye bizden ne kalıyor? Birilerinin bizim için seçtiği hayatın yollarında yürüyoruz. Üstelik kendimizi gerçekleştirmek için onca isteğimiz varken başkalarına boyun eğerek daha doğrusunu yapmışsız gibi alkış alıyoruz. İçimizde kopan fırtınaları kimse önemsemiyor.

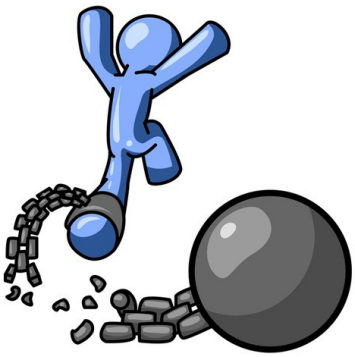

Hayata bir baksanıza: Sorumluluklarınızı size daima bildiren birileri var… Sizi bir basamak olarak kullanıp bir üst mertebeye geçmek isteyen iş arkadaşlarınız, hayatın sınavlarında gölgede bırakmanız gereken tanıdık tanımadık, eş dost… Ve daima siz hayatın kalıplarına göre şekilden şekle sokan, aslında çok tanıdık bir kardeşimiz olan ama -ben yazmadan önce kendini çok iyi saklamış ve- bütün suçu diğer kardeşlerin üzerine atmış biri: Hırslarınız. O hırslar, hayatınızı kalıpların içinde yaşamanıza, kendinize vakit ayıramayıp benliğinizin bakımsız, köhne bir ev gibi yıkılmasına ve çoğu zaman öbür dünyaya olan yolculuğunuzun bir an önce gelmesini iple çekmenize neden olurken siz suçu hep başkalarında aramışsınızdır. O; her zaman suçsuz, masum rolü oynayıp kendinizden şüphelenmenizi sağlamıştır. Sizi hayattan soğutmuş daha acısı gerçek sevgiden uzaklaştırmış ve sizi tanınmaz bir hale getirmiştir. Diyorum ki ne kendi hırslarınıza ne de başkalarının hırsına kurban olun! Önünüzde bir hayat var, onu severek yaşayın!

İrem FANOSÇU 8B

VELİLERİMİZ YAZIYOR

"Kartallar, kanatları ve kuyrukları geniş, bacakları tüylü, iri yırtıcılar. 2-3 yılda ergenliğe ulaşırlar. Ormanlar ve dağlarda yaşar, kaya girintilerinde ve ağaçlarda yuva yaparlar ve yuvaları genellikle kolay ulaşılamayacak yerlerdedir. Tek eşlidirler; yaşamları boyunca eş değiştirmedikleri gibi her yıl aynı yuvayı kullanırlar.

Kartallar, kuş türleri içinde en uzun yaşayanıdır; yetmiş yıla kadar yaşayabilirler. Ancak bu yaşa ulaşmak için, hayatının belirli bir döneminde çok ciddi ve zor bir karar vermek zorundadırlar. Hayatının o dönemine vardığında pençeleri sertleşip esnekliğini yitirmiş ve avlarını kavrayıp tutamaz duruma gelmiş olur. Gagası uzar ve göğsüne doğru kıvrılır. Kanatları yaşlanır ve ağırlaşır. Tüyleri kartlaşır ve kalınlaşır. Artık kartalın uçması iyice zorlaşmıştır. Dolayısıyla kartal burada iki seçimden birini yapmak zorundadır: Ya ölümü seçecektir ya da yeniden doğuşun acılı ve zorlu sürecini göğüsleyecektir. Bu yeniden doğuş süreci, 150 gün kadar sürer. Bu yönde karar verirse, kartal bir dağın tepesine uçar ve orada bir kaya duvarda, artık uçmasına gerek olmayan bir yer bulduktan sonra, gagasını sert bir şekilde kayaya vurmaya başlar. Bu darbelerin bir yerinde kartalın gagası yerinden sökülür ve düşer. Kuş bir süre yeni gagasının çıkmasını bekler. Gagası çıktıktan sonra bu yeni gaga ile pençelerini yerinden söker çıkartır. Yeni pençeleri çıkınca kartal bu kez eski kartlaşmış tüylerini yolmaya başlar.
Böylelikle avını daha iyi yakalamak için güçlü gaga ve pençelere, avına yetişmek içinde hızlı kanatlara sahip olur. 5 ay sonra kartal, kendisine 20 yıl veya daha uzun süreli bir yaşam bağışlayan meşhur "Yeniden Doğuş" uçuşunu yapmaya hazır duruma gelir."

Bu çok bilinen hikayede de olduğu gibi hayat bizi bazen karar verme zorunluluğunda bırakır. Aslında bizi, karakterimizi belirleyen de bu kırılma anlarında verdiğimiz tepkilerdir. Zaman zaman kaygılarımız, zaman zaman egolarımız belirler bu tepkilerimizi. Kimi zaman da gelişmenin getireceği değişiklik korkutur bizi. Aslında tüm korkularımıza rağmen engel olamayız değişime de, gelişime de. Çocuklarımız büyürken onlarla yaşadığımız değişimde bir nebze kartalların sancılı sürecine benzemiyor mu? Koruduğumuz, kolladığımız, gözümüzden sakındığımız çocuklarımız bizim korumamızın, gözetimimizin dışına çıktıklarında bizlerin de bir karar vermesi gerekiyor, onların artık ayakları üzerinde durabilen, davranışlarının sonuçlarını göğüsleyebilecek yetişkin olma yolundaki genç bireyler mi, yoksa hala bizim korunaklı alanımız içinde kalan çocuklar mı olmalarını istiyoruz?
Belki de biraz alanı onlara bırakma zamanı gelmiştir, ne dersiniz?

ŞEBNEM ATAK
(7A SINIFINDAN ILGAZ ATAK'IN ANNESİ)

Geçmişten Günümüze Moda Akımı Başlatanlar

MARILYN MONROE

(Norma Jeane Mortenson), ABD'li sinema oyuncusu, şarkıcı ve model. 20. yüzyılın en ünlü sinema yıldızlarındandır. Aynı zamanda Marilyn, o dönemlerin en önemli moda ikonlarından biriydi. Her giydiği kıyafeti konuşulan Marilyn Monroe, bir çok modacının ilham kaynağı olmuştur.
Monroe, 1999 yılında Amerikan Film Enstitüsü'nün tüm zamanların en büyük kadın film yıldızı sıralamasında altıncı sıraya yerleşti. Bir çok modacın ilham kaynağı olan Marilyn Monroe ölümünden sonra bile idol olmaya devam etti.

COCO CHANEL

Gabrielle "Coco" Bonheur Chanel (19 Agustos 1883, Saumur, Fransa - 10 Ocak 1971, Paris, Fransa), Fransız moda tasarımcısı, Chanel markasının kurucusu. İsmi "Time: Yüzyılın En Önemli 100 Kişisi" listesinde de gecen tek moda tasarımcısıdır.

Chanel, sadece dünya kadınlarını değil Türk askerlerini de giydirdi. 1930'lu yıllarda Atatürk, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin üniformalarını Coco Chanel'e tasarlattı. Türk ordusu 1980'lere dek onun imzasını taşıyan üniformalar giydi.

AUDREY HEPBURN

Audrey Hepburn, İngiliz-Hollandalı sinema oyuncusudur. Daima sempatik ve masum yüzlü güzel oyuncu, bir Oscar ödülüne sahiptir. Belçika'nın Brüksel kentinde doğmuştur. Hepburn'un sinemaya büyük ilgisi vardır ve oyuncu olmanın düşlerini kurar. Savaşın bitmesinden sonra Londra'ya gidip bir bale okuluna yazılır ve bir süre sonra modellik yapmaya başlar. Hepburn kendi başına kolayca moda akımı başlatabiliyordu. Bir çok modacının ilgisini üzerine çeken Hepburn, 1990'da oyunculuğu askıya alır ve yalnızca çok özel projelerde yer alır.

Blake Lively

Blake Christina Lively (d. 25 Ağustos 1987, Kaliforniya), ABD'li oyuncu. The CW kanalında yayınlanan "*Gossip Girl* " isimli dizide başrol oynadığı Serena van der Woodsen karakteri ile dünya çapında üne kavuştu.
Karl Lagerfeldin ilham perisi olan Lively, tek başına bir moda akımı başlatabiliyor aynı zamanda Anna Wintour'un çok yakın arkadaşı olan Blake Lively şu an moda tasarımcılığı yapıyor.

Zeynep YILDIZ 8A

ALGILAR VE KORKULAR

ALGILAR

Algılayış biçimimiz, anlatılan konuya göre değişebilir. Bir olaya farklı açılardan bakarsak o konuyla ilgili düşüncelerimiz farklılaşabilir. Örneğin mücevherler takan, çok pahalı markalardan giyinen bir kadın hakkında, insanlar "Ne kadar kültürlü, bilgili ve soylu bir hanımefendi!" diye düşünebilirler ama aynı kadını, yırtık ve eski kıyafetlerle görürlerse, insanlar onun hakkında daha farklı şeyler düşünebilirler. Diyelim ki önünüze iki fincan kahve koydular. Birisinin fincanının üzerinde altın işlemeler var. Diğerindekinin üzerinde ise hiçbir şey. Siz olsanız hangisini seçerdiniz? Çoğu insan bu soruya "üstünde işlemeler olan kahve" cevabını verir. Bunun nedeni, insanların her zaman en iyisini istemeleridir. Sonuç olarak dış görünüş algıyı etkiler. Zevkler algılamaya göre değişebilir. Bu yaşam biçimimizi bile etkileyebilir.

Gözde EMİN 7A

KORKUYORUM

Her insanın kendine göre korkuları vardır. Bu korkular bizi cesaretsiz yapar. Aslında korku insanın beklemediği bir duruma çok tepki vermesidir. Bazı insanlar köpekten, depremden korkar; bense sınavlardan düşük not almaktan, arkadaş küsmelerinden korkarım. İnsanlar herhangi bir şeyden korkabilir hatta en çok bir şeyleri kaybetmekten korkar ama ben daha beterim. Kalemimin kırılmasından, yamuk yazmaktan, küçücük bir fare ya da örümcekten hatta oyuncak bebeklerin kafasındaki saçlarının dibindeki siyah noktalardan korkarım. Çok ilginç ama gerçekten bu şeylerden korkarım. Hatta bazen arkadaşlarıma korktuğum şeyleri anlattığımda bana gülerler. Aileme bir şey olmasından da çok korkarım. Herkesin korkuları vardır ve bunu yansıtmamaya çalışırlar. Korku komik bir durum değildir ayrıca korkular da yenilebilir.

Janset HAKKO 7B

KORKULARIM

Ben sevdiklerimi kaybetmekten korkarım. Hırsızlardan veya katillerden korkarım. Bazen karanlıktan bazen bilmediğim seslerden… Konuşmaktan, yapılması gerekeni yapmaktan, düşüncelerimi söylemekten korkmam. Kardeşim arılardan korkar ve diğer her şeyden. Bir arı onun yanına gelirse hemen kaçar. Annem geleceğimizin kötü olacağından korkar, derslere çok önem verir. Babam ise bize bir şey olmasından korkar.

Selen YILDIRIM 7A

Şimdiki Çocuklar Harika

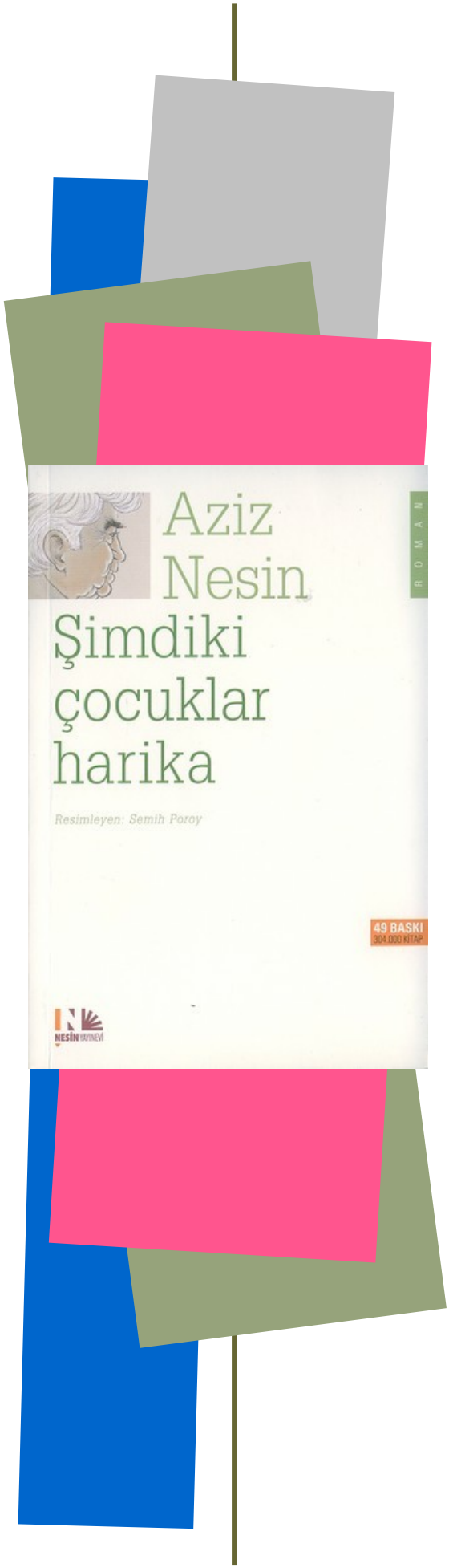

"Mektup!"

Kaçımız mektup yazıyoruz bizden uzakta olanlara? Kaçımız mektup alıyoruz birilerinden? Bize oldukça nostaljik gelen bir şey artık. Ama bir o kadar da güzel. Emek var çünkü içinde, özen var. Bu yüzden de daha duygusal bir bağ kuruyor insan mektupla.

"Şimdi Çocuklar Harika" kitabı da iki arkadaşın mektuplaşmalarından oluşuyor. Bu kitapta dostluklarını mektupla sürdüren iki arkadaş var. Birbirinden ayrılmış iki arkadaşın birbirlerine olan bağına hayran oluyorsunuz. Ahmet ve Zeynep çok yakın arkadaşlarken ayrılmak zorunda kalıyorlar. Yine de arkadaşlıklarına inanıp iletişimi koparmıyorlar. İkisi de birbirlerine yaşadıklarını anlatmak için yanıp tutuşuyor. Bu hikaye dostluk ve asla kopmayan bağlardan bahsediyor.

İnsanlar birbirinden uzaklaşınca genelde ruhsal olarak da uzaklaşırlar. Ahmet ile Zeynep ise arkadaşlıklarına var güçleriyle tutunuyor ve bunu devam ettirmeye çalışıyorlar. Hüzünlerini ve mutluluklarını, utandıkları olayları, yaşadıkları en son olayları birbirlerine anlatıp sanki aynı ilde yaşıyorlarmış ve mesajlaşıyorlarmış gibi davranıyorlar. Asıl arkadaşlığın da böyle olması gerektiğini düşünüyorum. Gerçek arkadaşlar da böyle olmalı. Fiziksel olarak uzak bile olsalar ruhani olarak neredeyse bitişik olmalılar.

Nil TUNA 6B

DÜŞÜNCE DENİZİ

TELEVİZYONUN ZARARLARI

Televizyon, son yüzyılda gelişen bir teknolojik araçtır. Ben bugün size teknolojinin zararlarını anlatacağım. Son zamanlarda hemen her evde bir plazma TV var. Televizyon insanı tembelleştiriyor ve insanlara kilo aldırıyor. İnsanlar sırf bir diziyi kaçırmamak için hazır yemekler sipariş edip ekranın başından kalkmadan bir şeyler tüketiyor. Aslında o diziler, filmler bir yalan dünya. Belki kendi gerçeklerimizden kaçmak için sığındığımız limanlar ama bize ne kadar zarar verdiğini, hayatımızdaki bazı güzellikleri nasıl yok ettiğini ne yazık ki fark etmiyoruz.

Duru OKAY 5A

TELEVİZYON MU?

Televizyon teknolojinin bir harikasıdır. İletişim alanında da katkıları büyüktür. Televizyon ile haberleri, dizileri izliyor, gündemi takip ederek birçok şeyden haberdar oluyoruz. Tabii ki televizyonun yararları yanında bazı zararları da var. Bizi hipnotize ederek sosyal hayattan koparıyor. Televizyona bağlı kalınca gözlerimiz yorgun düşüyor ve bu bağımlılık göz sağlığımızı olumsuz etkiliyor.

Çoğumuz televizyon yüzünden aile içi sohbetleri unuttuk. Dizi saatlerine göre planlıyoruz birçok işimizi. Soruyorum size, en son ne zaman ailenizle televizyon olmadan vakit geçirdiniz? Bunun farkına varmış insanlar salonlarında televizyon bulundurmuyor. Televizyonun esiri olmuyorlar. Gözlerimizi sihirli kutudan kaldırsak bizi geliştirecek ne kadar çok şey olduğunu fark ederiz. Arkadaşlarımızla oynayacağımız oyunlar, her biri bir hazine olan kitaplar… Orada, sessizce, bizi bekliyor…

Halide Sezi HASİN 5A

Küçük Prens üzerine düşündükten sonra…

BÜYÜKLER

Büyükler bizi anlıyor ama bezen duygu ve düşüncelerimizi önemsemiyorlar. Bazen söylediklerimizi ciddiye almıyor, bizim için çok önemli olan konular onlar için önemli değilse konuşmaya gerek duymuyorlar. Tabii, bu durum bizi yaralıyor, büyükler bilmeden de olsa kalbimizi kırıyor.

Aslında bir zamanlar çocuk olduklarını çok çabuk unutuyorlar. Tabii, biz de bazen onları anlamıyoruz. İstediklerimizi yapmak için fazla sabırsız davranıyoruz. Bizler de onları anlamalı, empati kurmalıyız. Mesela, anneniz yemek yapıyor, siz annenizin yanına gidip "Anne, arkadaşıma gidebilir miyim?" diye sordunuz. Anneniz de "Hımmm…" diye cevap verdi. Siz de çok sevinerek odanıza koştunuz, tam eşyalarınızı hazırlarken anneniz geldi ve "Nereye gidiyorsun?" dedi. Siz arkadaşınıza gideceğinizi ve bunun için ondan da izin aldığınızı söylüyorsunuz ama anneniz şaşkın! "Ben hiç öyle bir şey hatırlamıyorum." diyor. Sizce neden hatırlamıyor? Çünkü o sırada anneniz bir işle uğraşıyordu, sizi nasıl dinlesin! İşte böyle zamanlarda anlayışlı olmanız gerekiyor. Büyüklerle onların uygun olduğu zamanlarda konuşmak gerekiyor.

Öykü GÜVEN 5A

MERAK VE ÖĞRENME İLİŞKİSİ

Merak öğrenme süreci için niçin önemlidir? Merak bir şeyi anlamak, bilmek, ona ulaşmak, elde etmek için duyulan istek olarak tanımlanabilir. Merak; insanı öğrenmeye, bilmeye, tanımaya hazır hale getirir, konuya motive eder. Eğitim ve öğretimde ilgi ve merak son derece önemlidir. Merak öğrenme açlığı yarattığından, kişi bu açlığını gidermek amacıyla araştırmaya başlar. İnsanda araştırma süreci yeni buluşlar yeni keşifler demektir. İnsan bu süreci yaşarken keyiflenir, mutlu olur. Mutluluk pozitif enerjidir, güçtür ve kuvvettir**.**

Begüm FANOSÇU 5A

DÜRÜSTLÜK

Dürüst olmak bize çok şey kazandırır. Yalan söyleyince yalanımız ortaya çıkmasın diye yalan söylemeye devam ederiz. Fakat eninde sonunda yalanımız ortaya çıkar. Hatta bununla ilgili atasözümüz de vardır: Yalancının mumu yatsıya kadar yanar.

Yalan söyleyince hep içimiz sıkılır. Ama dürüstlük bize çok şey kazandırır. İnsanlar bize güvenir.

Arda YILDIRIM 5A

EMPATİ

Empati, bir insanın kendisini karşısındaki insanın yerine koyarak onun duygu ve düşüncelerini anlamaya çalışmasıdır.

Ben bazen zor durumda olan insanları düşünüyorum. "Acaba onların yerinde olsaydım ne hissederdim?" diye soruyorum kendime. Sonra neden bu duruma düştüklerini anlamaya çalışıyorum. Başkalarını anlamaya çalıştığınızda onları daha az eleştiriyorsunuz.

Kaan HIZAL 5A

Fatih Sultan Mehmet Han

Çağ açan hükümdar, büyük kumandan, inandıklarının peşinden giden cesur insan… Bugün seni daha iyi anlıyorum ve anlatmak istiyorum herkese…

"Ben, Sultan II. Mehmet Han, bundan böyle bütün dünyaya ilân ediyorum ki…" diye başlıyordu fermanların, "Bir gece ansızın gelir krallığınızı imparatorluğuma katarım." diyerek korku salıyordun korkmaları gerekenlerin yüreklerine… Kendini biliyordun çünkü bir insanın en büyük erdeminin kendini bilmek olduğunu biliyordun. "İmkânın sınırını görmek için imkansızı denemek lazım." derken hayallerinin peşinden gidiyordun ve senin kudretinin ulaştığı yerlere başkalarının hayalleri bile ulaşamıyordu. Sonra İstanbul'u gördün düşünde… "Ey İstanbul! Ya sen beni alırsın, ya ben seni alırım!" dedin. Dediğini yaptın. Topraklarını fethettiğin her yerde insanların da gönlünü fethettin çünkü insana saygın vardı.

Büyük hükümdarım, bugün sizin çocuk denecek yaşta kazandığınız zaferin üstünde oturuyoruz. Tarihin en göz alıcı yuvası "İstanbul " u fethettiniz. Yani benim şu anki yuvamı. Düşünüyorum da bu güzelim İstanbul şimdi başkalarının elinde olsaydı ne olurdu? Aklıma bile getirmek istemiyorum. Güzellikleriyle baş döndüren İstanbul'u, yedi tepeli bu efsane şehri, çok seviyoruz. Sizin hayaliniz bizim asla vazgeçemeyeceğimiz gerçeğimiz oldu.

Siz, doğduğunuz günden bu yana yaşamı aydınlattınız. Sanata, bilime saygınız, öğrenmeye karşı dinmeyen bir merakınız vardı. Şiir yazardınız belki de bu yüzden bunca zorluğa rağmen inceydi ruhunuz. Döneminizin en görkemli padişahlarından biriydiniz. Çocuk yaşta bile en doğru kararları aldınız. Şu anda bile büyük insanların örnek aldığı sözler söylediniz. Çok iyi bir liderdiniz. Cesur ve soğukkanlı. Hiçbir zaman yılmadınız.

Büyük Fatih, tarihimizin unutulmaz isimlerinden birisiniz, düşündüğünüz tüm güzellikler için size teşekkür ederim.

Saygılarımla,

Ayda Işık BUĞDANOĞLU 7B

Aziz Şehitlerimiz,

Güzel ülkemin, dağlarından, yüksek tepelerinden, coşkun akan sularından, yeşilinden, morundan, mavisinden, ışıl ışıl parlayan güneşinin sarısından selam getirdim size. Yüreklerimiz dolusu sevgiler getirdim size.

Bugün sahip olduğumuz tüm güzellikleri sizin hüzünlü ama güzel hikâyelerinize borçluyuz. Bu nedenle sonsuz bir minnetle ve saygıyla eğiliyoruz manevi huzurunuzda. Size çok teşekkür ederim, vatan uğruna kendinizi feda edip bize özgürce yaşama hakkı verdiğiniz için. Eğer sizin Çanakkale'de verdiğiniz mücadele olmasaydı bizi biz yapan her şeyden yoksun kalırdık. Ana dilimizi konuşmazdık belki "bizimdir" dediğimiz bir vatanımız olmazdı.

Her şey 1915-16 yılları arasında "1. Dünya Savaşı" varken oldu. Çanakkale'de de bir özgürlük, bir savunma mücadelesi başladı. Her yaştan insan katıldı, vatan toprağını korumak için. "Ya ölürsem…" diye düşünmediler bile, "Önce vatan!" dediler. Savaşın getirdiği yoksulluk ve acı vardı her tarafta. Bir yandan da vatan sevgisi. Her şeyin üstünde gelen bir sevgi…

"Çanakkale içinde aynalı çarşı
Anne ben gidiyorum düşmana karşı"

Böyle bir cesaretti Çanakkale… Okul sırasından çıkıp cepheye gitmekti, yakar topa doymazken top atışları duymaktı. Korkmak mı, hayır! Vatan sevgisiyle dolmuş yüreklerle ateşe atlamaktı… Çocuk yaşta şehit olmaktı, çocukluk nedir bilmemekti.

Okuyamadan gitti küçücük çocuklar… Kim bilir ne hayalleri vardı, bunları bir kenara bırakıp ülkesi uğruna savaşmaya gitti onlar. Biliyor musunuz, siz şehit olduğunuzda canı yanan hem siz hem halkınız hem de ailelerinizdi. Çocuğunun şehit haberini alan bir annenin gözyaşıydı hüzün.
Şunu bilmenizi istiyorum ki siz ülkeniz uğruna savaşıp şehit olduğunuzda bu vatan sizinle gurur duydu. Hem şehitler ölmez, ölemez… Bu yüzden bizim içimizde yaşayacaksınız. Vatanımızın her toprağında yeniden yeşereceksiniz.

Sizler sadece savaşan bir asker değil, bizlerin kahramanısınız. Bugün bile "Şehitlik"e gittiğimizde sizin için gözyaşı döküyoruz, yaptıklarınızı asla unutmayacak, unutturmayacağız.

Savaşın ne olduğunu bilmiyorum çünkü yaşamadım. Ama çok şey okudum savaşla ilgili, çok şey duydum ve izledim. O yüzden yaşadıklarınızı tahmin edebiliyorum. Sevdiklerinizin acısını anlıyorum.
Size çok minnettarım, sizin sayenizde ülkemiz yabancı devletlerin eline geçmekten, dilini kaybetmekten kurtuldu. Bugünkü hürriyeti size borçluyuz. Siz, kendi yaşamınızı tehlikeye atarak Türk milletinin yaşamasını sağladınız. Huzur içinde uyuyun. Uğruna canlarınızı feda ettiğiniz kutsal emanetiniz, bizimle sonsuza kadar var olacaktır ve korunacaktır.

Saygılarımla,

Sude FETTAHOĞLU 7A

D'üzgün TÜRKÇE..!

BU KİRLİLİĞE "DUR!" DİYELİM!

Bir arada yaşayan insanların bir ulus oluşturabilmeleri için bazı ortak değerleri olmalıdır. Toplumun ayakta kalmasını sağlayan bu ortak değerlerin en önemlisi dildir.

Dil, insanların iletişimini sağlayan bir araç olmaktan da öte kültürün gelecek kuşaklara aktarılması için büyük önem taşımaktadır. Bunun için ulusal, kültürel ve toplumsal değerlerin yaşatılması büyük oranda ulusların dillerinin varlığını devam ettirebilmesine bağlıdır. Maalesef bizler ana dilimiz olan Türkçemize gereken önemi vermiyoruz. Sadece bu alanda çalışan insanların duyarlı olması da bir anlam ifade etmiyor. Bu hepimizin ısrarla üzerinde durması gereken bir görev. Kullanacak olduğumuz kelimenin Türkçesi yoksa yabancı kökenli olanını kullanıyoruz. Yabancı kökenlileri Türkçeleştirme yolunda gitmiyoruz oysa matematik dersinde olan hala kullandığımız "üçgen, dörtgen, eşkenar, artı, eksi, çarpı, bölü, eşit, toplam, oran, orantı" gibi olan terimler Atatürk tarafından Türkçeye kazandırılmıştır.

Hadi, Türkçesi olmayan kelimeleri Türkçeleştiremedik diyelim, bir kelimenin Türkçesi dururken yabancı kökenli olanını kullananlara ne demeli? Duyuru tahtasına "billboard", uğraşa "hobi", korumaya "body gard", merkeze "center", büyüğe "mega", küçüğe "mikro", sonuca "final", sergiye "galeri", hızlı yemeğe "fast food" , yemek çeşitlerine "menü" demeye gerek var mı?

Unutmayalım, Türkçe yerine kullandığımız her sözcük dilimizi yok etmeye çalışan bir Truva atıdır çünkü kullandığımız yabancı sözcükler önce ulusların ana dillerinde kendilerine yer edinirler sonra da yavaş yavaş o yapının özelliklerini etkilemeye, bozmaya başlarlar. Milliği benliğimizi ancak dilimize sahip çıkarak koruyabiliriz, dilimizi kaybetmek istemiyorsak şimdiden dilimizi kurtarmanın bir yolunu bulmalıyız.

Arda KANTEK 7A

DİL KİRLİLİĞİ

Merhaba arkadaşlar, ben Ece Konak. Bugün size günlük hayatta yarattığımız dil kirliliğinden bahsedeceğim.

Bildiğiniz üzere İngilizce evrenselleşmiş ve gelişmiş çoğu ülkenin kullandığı bir dildir. Farklı ülkedeki insanlarla bu dil sayesinde rahatlıkla anlaşabiliyoruz ancak ülkemizde, İngilizce, ana dilimiz olan Türkçenin yerini almaya başladı. Mesela bir arkadaşım başka birinden eşya istediğinde o kişi "Evet" demek yerine yabancı bir kelime kullanıyor. Neden yabancı bir kelime kullandığını sorduğumuzda ise çok "Daha havalı duyuluyor!" gibi cümleler kuruyor. Eminim ki sınıfımızda Türkçe müzik veya türkü dinleyen yoktur veya çok azdır çünkü bizim dönemimizde türküler ve halk şarkıları komik ve sıkıcı, yabancı şarkılar ise havalı ve hareketli olarak nitelendiriliyor. Ayrıca Türk müziklerinin ve halk şarkılarının sözleri saçma olarak görülüyor. Oysa bütün yabancı şarkıların sözleri düşünüldüğü gibi anlamlı ve havalı değil. Bazen bunun farkına varıyoruz. Bunun hakkında yapılan bir araştırmanın sonucunda, çocukların kendi ana dilleri temelli olmayan şarkıları daha çok dinledikleri ve sevdiklerini saptamışlar. Bunun nedeni olarak da, çocukların yabancı şarkıların her kelimesini tam olarak anlayamamasını, anlasalar bile çevirme ihtiyacı duymadan şarkının kulağa nasıl geldiğine bakmalarını göstermişler ki bu da yeterince doğru bir araştırma sonucu.

Şu ana kadar size yabancı dilin Türkçemiz üzerindeki etkisinden bahsettim ancak biz yaptığımız kısaltmalarla da ana dilimizi kirletiyoruz. En basitinden yazılarımızda "Nasılsın?" yerine "Nbr?" kısaltmasını kullanıyoruz ki buna ne cümle ne de kelime diyebiliriz. İnkar edemem ben de kullanıyorum . Ama bu konuda bilinçli olmak ve doğru davranmak için herkes hareket geçmeli! Lütfen, Türkçe dilinize batmasın!

Ece KONAK 7B

DİLİMİZ NASIL YOZLAŞTI

Son yıllarda birçok kişinin kendini daha havalı hissetmesine yardım ettiği için diline başkalarının anlamadığı sözcükler tutturması, başka dillere özenmesi ve en çok da kendi dilini beğenmemesi yüzünden Türkçemizi unuttuk. Kafanızı kaldırın ve şöyle bir bakın etrafınızdaki tabelalara: Her yerde garip bir şekilde türetilmiş sözcükler. Yeni bir dil ortaya çıktı artık: TURKCHE! Bu gerçekten çok üzücü bir şey.

Eğer bir kurbağayı kaynar suya atarsanız kurbağa kendini kurtarır ama ılık bir suya atar ve yavaş yavaş ısıtırsanız kurbağa suya alışır, kasları gevşer ve hareket edemeyeceği için ölür.

İşte dilimize olan da bu! Yavaş yavaş yok ediyoruz onu. Önceleri fark etmediğimiz bu garip hale yavaş yavaş alıştık. Şimdi kurbağanın hareketsizliği gibi gevşek bir haldeyiz. Bu yok oluşa karşı kayıtsız kalıyoruz. Belki dilimizin nasıl zarar gördüğünü fark etmiyoruz.

Bize derslerde öğretilen bir dil tanımı var: "Dil canlı bir varlıktır." Yani tıpkı bizler gibi gelişir, değişir. Bizim dilimiz de elbette birçok etkenle değişiyor. Peki, bu değişimde bizi ne rahatsız ediyor ya da "Dilimiz kirleniyor?" diye ne zaman düşünüyoruz?

Türkçe dilinize batmasın.

Dilinden utananın dilini eşek arısı soksun.

Ilgaz ATAK 7A

ERİYEN ZAMANLAR

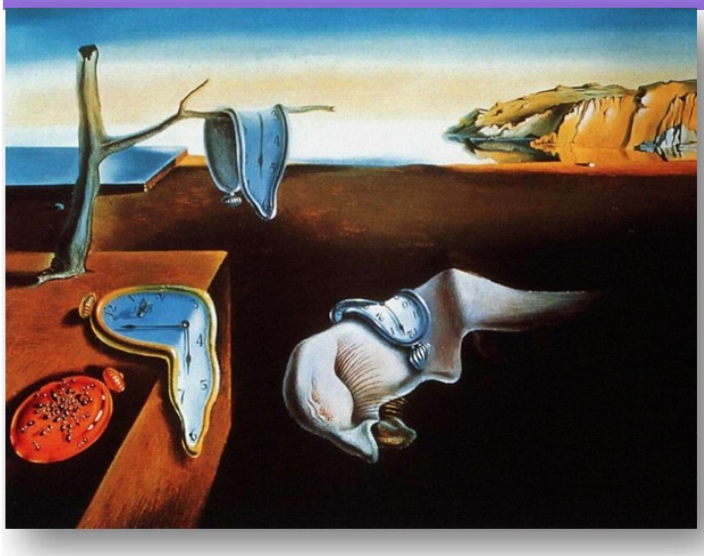

1931 yılında Dali, en meşhur eseri olan Belleğin Azmi'ni yaptı. Yumuşak Saatler ya da Eriyen Saatler olarak da bilinen eserde, geniş bir kumsal manzarası önünde eriyen cep saatleri resmedilmiştir. Eser genel olarak, katı ve değişmez zaman kavramına karşı bir protesto olarak yorumlanır. Dali, sonradan bu resmin ilhamını, sıcak ağustos güneşi altında erimekte olan bir Camembert peynirinden aldığını yazacaktı.

Bir düşünün, zaman nasıl akıyor? Nasıl da elimizden kayıp gidiyor, gözümüzün önünde eriyor, yok oluyor. Bize bir şeyler katarken bir şeyleri de alıp götürüyor.

Zaman nasıl açıklanır? İzafiyet teorisi ile mi açıklanır, diyeceğiz yoksa "Açıklanamaz, sadece beyin algısıdır." mı diyeceğiz? Nedir zaman? Bunun üzerine hiç düşündünüz mü bilmem ama Albert Einstein düşünmüş ve hatta bir teori bile ortaya atmış: İzafiyet teorisi.

Sevdiğimiz işi yaparken hızla geçen zaman, gelmesini beklediğimiz kişiler varsa damlar adeta. Geçip gitmez, akreple yelkovanın gözünün içine bakarız da onlar sanki uykuya dalmış gibi hareketsiz kalır. Ya da çok kalabalık bir yerde hareket halindeysek zamanın nasıl geçtiğini anlayamayız da 40 dakikalık dersler geçmek bilmez. Ama öyle ya da böyle zaman akıp gider.

Utku AKAY 7A

Zaman bazılarımız için hemen biten, bazılarımız içinse hiç bitmeyen bir şeydir. Aslında zaman, bir şeylerle uğraşanlar için çok kısadır. Örneğin, televizyon izleyen, oyun oynayan bir kişi için zaman çok çabuk tükenmektedir. Ama sevmediği bir işi yapan veya hiçbir şey yapmayan birisi için zaman geçmez.

Zaman geçerken bazı dengelerin de değiştiğini görürsünüz. Şöyle bir söz vardır. "Sular yükseldiğinde balıklar karıncaları yer. Sular çekildiğinde ise karıncalar balıkları…" Yani, başta güçlü olduğunu düşünen kişiler başkalarına zarar verirler ama sonrasında zarar gören kişiler güçlenir ve başta kendisinin güçlü olduğunu düşünen kişilere onlar zarar verir. Zaman bu yüzden en iyi ilaçtır, bu yüzden bazı işleri zamana bırakmak gerekir. Sonuç olarak, zaman hem hayat hırsızımız hem düşmanımızdır hem de ilacımızdır.

Gözde EMİN 7A

ZAMAN

Zaman nedir? Tanımlaması güç… Zaman yaşanılan, her saniyesi değerli olan ve akıp giden kavramdır. Zaman insanın hayatıdır. İnsan kendi varlığını zamanla tanıyor.

Zaman insanoğlu için hep çok önemli bir kavram olmuş. Aya bakmışlar, güneşe bakmışlar, nehirlere bakmışlar ve zamanı anlamaya çalışmışlar.

Zaman geçip gidiyor ama elde tutması ne kadar zor. Zaman gelecek ve öleceğiz ama bu çok çok uzun zaman sonra olacak. Peki, "çok uzun zaman" derken ne demek istedim? Aslında çok uzun zaman insanlar için uzun yıllar, aylar ve haftalar anlamına geliyor. Ama bir kelebeğin ömrünü düşündüğünüzde ya da uzun yıllar yaşayan bir karganın, zaman kavramını tekrar ele almak istersiniz.

Zaman olay demektir, ne kadar zamanın varsa o kadar şey yaparsın ve bazen bu yaptıklarının kalıcı bir sonucu oluşur ve işte o zaman da senin için zaman sonsuzdur.

Janset HAKKO 7B

ÇEVRE KİRLİLİĞİ

DOĞANIN BİZE VERDİKLERİ

Çevre kirliliği; yabancı maddelerin toprak, su ve havaya yoğun bir şekilde geçmesine denir. Bunun sorumlusu insanlardır ama kabul etmezler.

Hızlı artan nüfus, binaların ve fabrikaların sayısı sadece çevre kirliliği değil, görüntü kirliliği de yapmaktadır.

Yere atılan plastikler toprak, denizlere boşaltılan kirli sıvılar su, sıkılan parfümler ve fabrikalardan çıkan dumanlar hava kirliliğine neden olur. Doğa bekçiyle değil sevgiyle korunur. Siz bir ormana güvenlik yerleştirseniz bile o ormanın içindeki insanlar nasıl davranmaları gerektiğini bilmeli, ağaçlarında birer canlı olduğunu unutmadan doğaya saygı göstermeleri gerekmektedir. Biz doğayı korursak doğa da bizi korur. Eğer biz ormanlardaki ağaçları kesip "Doğa bize hiçbir şey vermiyor." dersek, doğaya büyük haksızlık yapmış oluruz. Ağaçlar bize oksijen sağlar. Doğanın nimetlerinden ancak doğayı korursak faydalanabiliriz. Doğa bir arabaya benzer. Onun bakımını yapmazsan, o da seni istediğin yere götürmez, yarı yolda bırakır. Ağaca sevgi göstermezsen sana meyvesini vermez.

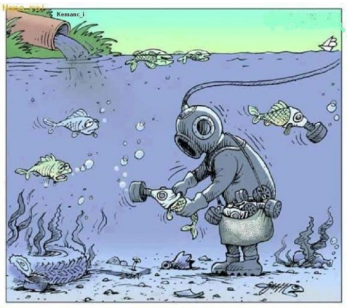

Sonuç olarak, doğayı sadece kendi isteklerimiz için kullanmalıyız. Doğada yaşayan tek canlı biz değiliz. Bir ormanı apartman yapmak için keserseniz orada yaşayan diğer canlılara da zarar vermiş olursunuz. Doğanın sahibi biz değiliz. Doğayı ona zarar vermeden kullanmayı öğrenmeliyiz.

Gözde EMİN 7A

ÇEVRE KİRLİLİĞİ

Son günlerde hiç denize girdiniz mi veya etrafınızdaki bir parkta yürüyüş yaptınız mı? Eğer yaptıysanız siz de çevremizin ne kadar kirlenmiş olduğunu fark etmişsinizdir. Artık etrafımızda oluşan çevre kirliliği yüzünden hiçbir şey eskisi gibi değil. Bu sorun yüzünden "doğal yaşam" diye bir şey neredeyse kalmadı, insanların sağlıkları bozulmaya başladı ve yaşam kaynaklarımızın da çoğunu tükettik. Bence artık insanların bilinçlenmesi lazım çünkü dünyadan başka bir evimiz yok.

Çevre kirliliğinin bir çok çeşidi ve nedeni var. Ben bunları açıklayayım: Dünyamızda ışık kirliliği, gürültü kirliliği, görüntü kirliliği, hava kirliliği, su kirliliği ve toprak kirliliği gibi çeşitli kirlilikler var. Peki, bunların oluşmasının nedenleri ne? Bu sorunun üç temel cevabı var: Plansız kentleşme, plansız endüstri ve doğal kaynaklarımızı aşırı kullanma. Yani zaten elimizde dünyadaki suyun %2'si kadar temiz su var, niye onu da kirletiyoruz ki? Karikatürdeki gibi artık denizlerimizdeki balıklar bile bundan olumsuz yönde etkileniyor. Peki, bu tabloyu değiştirmek için ne yapmalıyız ?

Daha önce de üzerinde durduğum gibi, insanların bilinçlenmesi en önemli unsur ama ayrıca:

- Çöplerimizi geri dönüştürmeli,
- Denizlere atıklarımızı atmamalı,
- Deodorant, parfüm, vb. ürünleri çok sıkmamalı,
- Fabrikaların bacalarına filtre takmalı,
- Daha çok ağaç dikmeli,
- Hayvanların yaşam alanlarını yok etmemeli,
- Doğaya saygı göstermeliyiz.

Unutmayalım ki doğa yok olursa biz de yok oluruz.

Merve AKIN 7B

ÇEVRE KİRLİLİĞİ

BETON DEVRİ

Ben betonların etrafında büyüyorum. Sokaklarda top oynamayarak, uçurtma uçurmayarak, çiçeklerin güzel kokusunu içime çekemeden çocukluğumu yaşıyorum. Benim bildiğim, çocuk denince akla top ve evcilik oynayan çocuklar gelir fakat artık öyle değil. Ben de dâhil herkesin tek baktığı şey televizyonun ekranı, tek oynadıkları şey bilgisayar oyunları.

İnci Efra UZUNHEKİM 6B

ÇEVRE KİRLİLİĞİ

İnsanların ve hayvanların hayatını bir çırpıda mahvedecek bir felakettir "Çevre Kirliliği". İsmi küçük ama sonuçları devasadır çevre kirliliğinin. Parayla veya başka önemsiz şeylerle çözülmez. Yapan sonucuna katlanmalıdır ve katlanacaktır da. Sadece yapan değil etrafındakiler de zarar görecektir. Bir kişinin yaptığı en ufak bir yanlış canlıları ve çevreyi büyük ölçüde etkiler. Birisi yapınca başkası da "O yapıyorsa, ben de yapabilirim." diyerek aynı yanlışı yapar ve çevre kirliliği artar. Şu an bunun farkında olan çok fazla kişinin olduğunu sanmıyorum. Dünyanın sonunu çevre kirliliği getirmiyor, onu yaratan ve ilerleten insanlar getiriyor.

Peki, insanlar çevre kirliliğini nasıl yaratıyor? "Çok güzel kokuyor!" diye sıktığımız parfümler, deodorantlar ve bunun gibi birçok kimyasal gazlar nedeniyle hava kirliliği artıyor, aynı şekilde neredeyse herkesin bindiği arabaların egzozlarından çıkan gazlar nedeniyle ve fabrika gazları nedeniyle de hava kirliliği artıyor.

Yerlere "Aman bir kere atsam ne olur ki?" deyip attığımız çöpler, tarımda kullandığımız ilaçlar ve yapay gübreler nedeniyle toprak kirliliği artıyor. Kamyonlarla suya boşalttığımız petroller ve çöpler, gemilerin atıkları nedeniyle su kirliliği artıyor. Hem bunları yapıyoruz hem de umurumuzda değilmiş gibi bir de kestirip atıyoruz. Parfüm ve deodorant sıkmayı azaltsak, toplu taşıma araçları kullansak, fabrika bacalarına filtre taktırsak, yere ve suya çöp atmasak inanın dünya daha güzel, temiz ve yeşil olur.

Hep birlikte çalışalım ve çevre kirliliğini yenelim. Torunlarımıza, çocuklarımıza ve yarının gençlerine yemyeşil ve temiz bir dünya bırakalım. Biraz çaba gösterelim, yaptıklarımıza dikkat edelim. Bunları yapsak hem kendi hem de başka canlıların hayatını kurtarırız.

Ahmet Ege TANRIVERDİ 6B

ÇEVRE KİRLİLİĞİ

ÇEVRE

Çevre bakar bize,
O ağlayan gözleriyle.
O ağlar, ben ağlarım
İnsan bir şey yapmadı sanırım.

Kandırıldı anlaşılan,
O temiz sanılan,
Hüngür hüngür ağlayan,
Anlaşılan o bizim dünya.

Ağlamasın dünyamız,
Onsuz bir hayat bırakmayınız,
Boşu boşuna elektrik harcamayınız,
İyi bir şey olduğunu sanmayınız.

Pantolon giyerim üstüme,
Fabrikada üretildi yine.
Baksana şu kirine,
Niye filtre takmıyorlar, niye?

Ağaç kesilir gözler önünde,
Sanki ölüm sessizliğinde.
Ağaç kesmeyin, oksijensiz kalmayalım.
Boşunda da kâğıttan uçak yapmayalım.

Geri dönüşüm iyidir,
Kurtarır her şeyi.
Tasarruf sağlar bize,
Bunu da kullanmayı bilmeli.

Murat VARLIK 6B

ÇEVREMİZE BAKINCA…

Ben de yeşillikte büyümedim,
Binalar, lambalar, sokaklar…

Gri dışında renk görmedim,
Bahçeler oldu yollar, apartmanlar.

Eskisi gibi koşamaz çocuklar,
Özgürce, dağlar, bayırlar…

İp atlar, araba yarıştırır, evcilik oynarken
Zaman nasıl da geçti!

Tüm oyunlar birden
Elektronik oluverdi.

Kilitlendik bir kutuya,
Kalmadı, bitti bizim için dış dünya.

Yürümek yerine arabaya, servise binerken,
Çevremizde neler yok oluyor, görmüyoruz.

Fakat o sırada gökdelenlerden
Gökyüzümüzü kaybediyoruz.

Lara YELKOVAN 6B

ÇEVRE KİRLİLİĞİNE BULUNABİLECEK ÇÖZÜMLER

Çevre kirliliği bizim hayatımızdaki en büyük sorunlardan biridir. 19. yüzyılda sanayi devriminden itibaren başlayan ve devam eden sorunlardandır. Örneğin parfüm ve deodorant gibi, araba ve fabrikalardan çıkan dumanlar ve egzoslar gibi sera gazlarının havaya salınması sonucu ozon tabakasının delinmesi, atıkların ve çöplerin dünyaya bırakılması da çevre kirliliğine yol açar. Aslında parfüm ve deodorantlarımızı, içinde itici gaz olmayanlardan seçersek bir çözüm yolu bulmuş oluruz. Fabrika bacaları ve egzoz borularına filtre taktırtmak, çöpleri geri dönüştürmek, fabrika atıklarını denize akıtmamak da işe yarar çözümlerdir. Daha birçok örnek verilebilir fakat daha da önemlisi insanları bilinçlendirmeliyiz. Bizlerin hayatımızdan haberdar olması, geleceği de düşünerek çevreyi önemsememiz gerekir. Temiz, güzel ve sağlıklı bir dünya için el ele.

Lara YELKOVAN 6B

ÇEVRE KİRLİLİĞİ

ÇEVRE KİRLİLİĞİNE ÇÖZÜM ÖNERİM

Son yıllarda çevre kirliliğinde ciddi bir artış oldu. İnsanlar çöplerini denize, toprağa nereye isterlerse oraya atıyorlar. Üstelik çöp dışındaki şeyleri de denize atıyorlar. Hem de en ufak bir vicdan azabı bile duymadan… Bu da yetmiyormuş gibi şehir içi, dumanlarını havaya tüküren bacalarla dolu! Aslında insanların böyle vicdansızca davranışlar sergilemesinin nedeni temelde bilgisizliktir. Yani insanlar, yaptıklarının sonucunu bilmedikleri için böyle davranıyorlar. İşte tam da bu nedenden dolayı, benim çevre kirliliğine çözüm önerim öncelikle halkın bilinçlendirilmesidir. Çeşitli araçların kullanılacağı bilinçlendirme çalışmalarında halka çevre kirliliğinin neden ve sonuçları ayrıntılı bir şekilde açıklanacak ve bu sayede de insanlar yaptıklarının sonuçlarını öğrenerek daha dikkatli olacaklar.

Baran HEKİMOĞLU 6A

ÇEVRE KİRLİLİĞİ

Çevre kirliliği, doğal kaynakların yanlış ve aşırı kullanılması sonucu doğanın tahrip olmasıdır. Çevre kirliliği ile doğanın dengesi bozulur. Bu da pek çok olumsuz sonucu beraberinde getirir.

Çevre kirliliğinde birtakım yabancı maddeler hava, su ve toprağa karışır. Doğaya karışan bu kimyasal maddeler doğal dengeyi ve bitki örtüsünü bozar. Bu bozulma hem doğaya hem de insanlara zarar verir. Doğanın dengesi bozulduğunda hiçbir doğal unsur görevini tam olarak yerine getiremez. Bu nedenle dünya her geçen gün yaşanmaz bir hale gelir.

Bizim yapmamız gereken birçok şey vardır. Akan tesisatları onarmalıyız. Evleri ısı kaybına karşı yalıtmalıyız. Enerji dostu ampuller kullanmalıyız. Klima yerine vantilatör tercih etmeliyiz. Toplu taşıma araçlarını kullanmalıyız. Çamaşır suyunu olabildiğince az kullanmalıyız, mümkünse hiç kullanmamalıyız. Alışverişlerde plastik poşet kullanmamalıyız.

Cam malzemeler, organik çöplerle birlikte atılmamalı. Suyu kireç ve bakterilerden arındıracak filtreler kullanmalıyız. Bizlerin özenli davranması gereken en önemli konuların başındaysa ambalaj tüketimi geliyor. Zira plastik ambalajların doğada kaybolması bin yılı buluyor.

Bu konuyla ilgili alınabilecek önlemler ise arıtma tesisleri, biyolojik savaşım, emisyon azaltma. Ekolojik önlemler olarak alternatif enerji kaynakları ve eğitim buna en büyük çözümlerdendir.

Nazlı DEMİRTAŞ 6A

Fazla tüketim Fazla üretim ve Çevre Kirliliği

Bence daha yeni, ileri teknoloji ile, başladı çevre kirliliği. İnsanlar ”Bir tek ben yapsam ne olur?” zihniyetiyle çevreyi kirlettiler. Fabrika atıklarını derelere akıttılar. Yerleri çöplerle doldurdular. Binlerce ağaç kesip yerine büyük gökdelenler diktiler ve gökdelenlerin etrafını kirlettiler. Aynı bir oyuncakmış gibi güçlerini kullandılar çevreye karşı. Çok tükettiler. Doğal olarak çok ürettiler. Arabanın camından izmaritlerini fırlattılar ve daha binlerce olay… Bir gün bu olaylar medyaya konu oldu. Medya ”Çevre kirleniyor!” diye bas bas bağırdı. Etrafı kirleten insanlar üzerine bile alınmadı. Çevreyi korumak için vakıflar kuruldu. Gene çevreyi kirletenlere mani olunmadı.

Şimdi, şu devirde, yeni yeni anlıyorlar ne yaptıklarını. Artık doğada yüz elli yılda kaybolan ve deniz kaplumbağalarının boğazına takılan plastik poşetleri yeni yeni kullanmayı bıraktılar. Az da olsa geri dönüşüme katkı sağlıyorlar. Akıllarına geldikçe yağı lavaboya dökmüyorlar. Ama hala çevre kirliliği ülkemizde hakim durumda. Artık nefes almaya korkuyorum çünkü ne soluduğumu bilmiyorum. Artık yemek yemeye korkuyorum çünkü yediklerimizin yapılarıyla oynadıklarını biliyorum. Geçenlerde bir ilçemizin köyünde denizler ve dereler taştı diye bir haber okudum. Derenin suları tel ızgaradan geçerken köylüler tellere takılan çöpleri görünce şok olmuşlar. Bu, çok anlamsız geldi bana. Sonuçta, o dereyi ve denizi gidip ben kirletmedim. Kendi yaptıklarına nasıl şaşırırlar? Aslında yetişkinler de aynı çocuklar gibiler. Her istediklerini yapar ancak suçu başkalarında ararlar. Neyse! O haberin resimlerinde neler vardı, ne kıyafetler, pet şişeler, plastikler, kitaplar… “Niye attınız?” diye sorsak “Gereksizdi, küçülmüştü...” ve daha bir sürü bahane. Oysa küçüldüyse ihtiyaç sahibi birine ver. Gereksizse niye alıyorsun? Belki bir olaydan sonra, ülkemiz insanları, biraz da olsa akıllanmıştır.

Sonuç olarak çevre kirliliğini azaltmak için bazı çözümler olsa da insanımız hala, benim de kullandığım havayı, suyu ve toprağı kirletiyorlar.

Ece KONAK 7B

Hiroşima ve Küçük Kız Çocuğu

YANIYOR

Hiroşima idi oranın adı,
Bombalanmıştı.
Binlerce insanlar vardı yerlerde,
Binlerce yanık izleri…
Kül vardı yerlerde,
Simsiyah bir bulut gökyüzünde,
Birden bir aydınlık doğdu,
Ama son oldu.
Etraf kan gölüne dönmüştü,
Ve yerlerde tek deri tek kemik.
Yaşayan vardı aralarında,
Ama yalnızca bir, iki kişi…
Geçmişi anlatmak istemediler,
Gözlerinin önünde acıdan kıvranan insanları,
Kül olmuş ağaçları,
Ve sonsuz ölümü...
Acı yılı 1945'di.
Ülkenin yarısı kaybolmuştu,
Evlerde, okullarda bulunanlar,
Sağa, sola savrulmuştu.
Yaşayan bir, iki kişinin arasında
Kanser olanlar da vardı.
"Yaşıyoruz!" diye sevinmiş,
Ama kaybolmuşlardı.
İnsanlar sokaklarda,
Evsiz, barksız…
Aç, susamış duruyorlardı,
Yıl 1945 Hiroşima'da…

Janset HAKKO 7B

6 Ağustos 1945, saat 8.15...

Her şey bu anda oldu. Yeni uyanmıştım. Ailemle birlikte pikniğe gidecektim. Kızımın doğum günüydü ve çok heyecanlıydı. On yaşına giriyordu. Ona bir at almıştım. Atları çok severdi. Ona sürprizini verecektim ve birden gökte bir beyazlık göründü, giderek büyüdü, büyüdü ve sonunda bir dev oldu sanki. Kızım ''Ölecek miyiz baba? Bu gelen şey ne?" diye sordu. Bilmediğimi söyledim. Kızım ''Baba biz ölmeyiz, büyük amcalar bizi korur.'' dedi. Büyük amcaların ne kadar zalim olabileceğini bilmiyordu oysa. Atom bombası çarpmıştı. Göz gözü görmüyordu, kavurucu bir sıcak başladı. Şans eseri benim ailem çok zarar görmemişti. Tabii ruhumuzda açtığı yaraları anlatmak imkânsız. İnsanların külleri duvara yapışmıştı, her yer yakılıp yıkılmıştı. İnsanlar yaşam mücadelesi veriyorlardı. Hastanedeki doktorlar gönüllüydü. İnsanlık tarihi inşallah bir daha böyle bir ıstırapla karşılaşmaz.

Can DURU 7A

HİROŞİMA

Sıcak bir ağustos sabahıydı. Güneş yavaş yavaş yükseliyordu. Havada bir bulut bile yoktu. Güzel bir güne uyanmıştık. En azından öyle olduğunu sanıyorduk. İnsanların üstümüze felaket yağdıracağını nasıl bilebilirdik? Saat 8.15'te, dünyamızın değişeceğini, artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını, yeşili, maviyi ve sahip olduğumuz tüm güzellikleri bu kadar kısa sürede yitireceğimizi nasıl bilebilirdik? Anlık bir ses… Nasıl bir öfke patlamasıydı bu üstümüze yağan… Yanıyorduk… Yakılıyorduk… Yok oluşumuza göz yumuluyordu… Artık duyamıyordum, yüksek patlama sesiyle duyma kaybı yaşamıştım. Sonra bir ısı geldi, sıcaktan nefes alamadığım için soyundum. Derimde keskin bir acı hissettim ve her şey bir anda bitti. Sanırım bir hafta kadar orda kalmıştım. Dışarı çıktığımda şehir yok olmuştu. Anılarımız yok olmuştu, sevdiğimiz her şey yok olmuştu…

Galip Utku AKAY 7A

HİROŞİMALI MASAHİ Nİİ

Ben, Masahi Nii. Hiroşimalıyım. 6 Ağustos gününü hayatımın sonu olarak kabul ediyorum. Annem ve babam öldü. Sırtımdaki çantam beni korumuştu. Aynı zamanda evdeydim. Annemlerse sokakta yürüyorlardı. Önce bir ışık gördüm. Sonra birden mantar şeklinde bir bulut oluştu. İlk bir dakikada annem ve babamın yerde yanmış olarak yattığını gördüm. Sonra kendimi yere attım. Birdenbire deprem olurcasına camlar kırılıp fırtınalar koptu. Kendimi koltuğun altında buldum. Arkadaşlarım yoktu artık. Okulum yoktu. 20-30 kişi kalmıştık koca Hiroşima'da. Bizi çadırlara götürdüler. Ağlıyordum. Kollarım yanmıştı ama kullanabiliyordum. Bana kağıttan turnalar yapmamı söylediler, acım dinsin diye. Ben o acıyı unutabilir miyim ki? Hiroşima'da ev kalmadı. En yakın arkadaşımın bankta oturduğu sıradaki yanmış gölgesi duruyordu. Çok acı vericiydi. 6 Ağustos benim için dipsiz bir kuyu gibi. Acısı hale yüreğimde…

Gülnur Berfu BELELİ 7A

BEN BİR İŞARETİM

BEN BİR İŞARETİM!

Merhabalar efendim, ben nokta. Hepinizin geçirdiği günler vardır. Benim neden olmasın? Sadece noktalama işaretiyim diye, beni cansız mı sandınız? Siz benim sadece bir şekil olduğumu mu zannediyorsunuz? Aaa, size hiç yakıştıramadım, çok ayıp! Ben de sizler gibi uyurum, uyanırım. Uyanınca elimi yüzümü yıkayıp dişlerimi fırçalarım. Eee, ne de olsa çok yoğun biriyim. Herkesin bana ihtiyacı var, ben olmazsam anlam da olmaz.

Sabahları çok keyifli olurum. Pankekimi yiyip şoförümü beklerim. O, limuziniyle beni almaya gelir ve spor merkezine götürür. Neden bu kadar güçlüyüm ve çalışkanım sanıyorsunuz? Her sabah sporumu yaparım, sonra hamama gider biraz terlerim. Yolda bir deniz kenarında durup martılara simit veririm. Hayatı seyrederim. Akşamları virgül, soru işareti ve ünlem ile futbol maçı yaparım. Birbirimize gün içinde yaptıklarımızı anlatırız. Soru işareti bize hep soru sorar, virgül arada soluklanmamızı sağlar ben de konulara son noktayı koyarım. Sonra eve gidince karım ve çocuğumla konuşurum, film izleriz birlikte. Gördün mü insanoğlu, ben de senin gibi bir hayat sürerim. Ne kadar sayfalarda geçse de , benim de bir hayatım var.

Ecenaz BİLGİLİ 5A

BİR YAZAR

Merhaba, ben herkesin bildiği yazar Zeus'um. Eh, bir yazar olduğum için noktalama işaretlerine çok ihtiyacım var. Onları biraz yoruyorum sanırım. Bu yüzden benden şikâyetçi olabilirler. Geçenlerde saymışlar, bir yazımda: On beş bin virgül, yirmi bin nokta, beş bin ünlem, yedi bin soru işareti, iki bin parantez kullanmışım. Yazılarımda soru sormayı çok severim, bu yüzden soru işaretini çok kullanırım. O "Niye bu kadar meraklısın?" diye ters ters bakar yüzüme. Ama her zaman yapar işini. Heyecan, merak, mutluluksa bir yazıda olan duygulardır, duygularımı aktarmak için ünlemi çağırırım yardıma. "Aaa, eyvah, vah…" diyerek gelir yanıma. Eee, söyleyeceklerim uzayınca virgül belirir orada, cümlemi tamamlamak istediğimde noktayı bulurum karşımda. Bazen yarım kalır düşünceler, o zaman üç nokta köşede bekler…

İşte böyle sevgili okuyucular, noktalama işaretleri olmazsa ben bir hiçim aslında…

Zeynep İNANÇ 5A

BİR TARTIŞMA

NOKTA: İşaretlerin en güzeli benim. Lay lay, lay. Bensiz cümle olmaz çünkü ben çok önemliyim.

İKİ NOKTA: Baksana şuna! İşaretlerin en güzeliymiş! Ben senden iki kat daha güzelim, üstelik adımda iki nokta. Hem o kadar önemli görevlerim var ki ben olmazsam açıklamalar yapılmaz asla.

VİRGÜL: Kavga etmeyin ama! Ben önemli değil miyim sanki? Anlamsız cümleleri nasıl da anlamlandırıyorum, baksanıza!

NOKTA: Sen karışmasana bize! Nasıl eciş bücüş bir şeysin böyle! Üstelik çok kullanıyorsun ama her zaman da doğru yere koyamıyorlar seni!

İKİ NOKTA: Üzme, şu sevimli virgülü. O olmazsa işler nasıl karışır, bir bilsen. Hem böyle hep kibirlenirsen yalnız kalırsın, bu bil istersen…

Ayşe Ela YILMAZ 5A
Begüm FANOSÇU 5A
Hande KÖSEOĞLU 5A

BAŞIMA GELENLER

Ben ünlem işareti. Şimdi size başımdan geçen bir hikâyeyi anlatacağım**.** Noktalı bir şiir günüydü, hava ılıktı ve ortalık çok sessizdi. Bilirsiniz, biz noktalama işaretleri işimizi sessizce yaparız. Etrafta kimsecikler yoktu. Kapı birden hızla çarptı. Şair içeri girdi. "Sana bir iyi bir de kötü haberim var." dedi. "Önce kötüyü ver." dedim. Kötü haber: İşten atılmışım. Daha iyi haberi duymadan çekip gittim. Çok da umrumdaydı sanki! Cümleler bensiz de yapardı(!) Hava soğumaya başlamıştı, çok üşüyordum. Şairin evinden kovulduğuma göre kendime başka bir iş ve kalacak yer bulmalıydım. O gece eski bir kütüphaneye gittim. Bir kitap rafına kıvrılıp uyudum. Sabah olmuştu, dışarı çıkıp gezindim. Bir de baktım ki karşımda nokta. Yazdıklarını beğenmeyen şair bizi suçlu görüp ikimizin de işine son vermiş. Birlikte iş aradık. Sonunda bir iş ilanı bulup o adrese gittik. Kapıyı çaldık ama adam kapıyı suratımıza kapattı. Biz ısrarla çalmaya devam ettik. Dikkatli bakınca bizi gören adam şaşkınlıktan bayıldı. Yeni yazmaya başlayan bu genç hayatında ilk defa konuşan işaretlerle karşılaşmıştı. Onu zar zor ayılttık. Kendine gelince bizimle konuşmaya başladı. Şimdi onun cümlelerini anlamlandırmak için çok çalışıyoruz.

Oğuz DÜNDAR 5A

BİZ HER YERDE VARIZ !

NOKTA
Merhaba, ben nokta.
Cümlelerin sonuna konarım bir anda,
Ne kadar küçük görünsem de,
Çok büyüğüm aslında.

Ben olmasam,
Cümleler olmazdı asla,
Daha çok görüşeceğiz,
Şiirlerde, yazılarda, kitaplarda.

VİRGÜL
Merhaba, ben virgül.
Sözcüklerin "dur" levhasıyım,
Anlam mı karıştı orada,
Orada olurum bir anda.

Eş görevli sözcükleri ayırmada,
Üstüme yoktur inan bana.
Tırnak içinde olmadı mı aktarma cümleleri,
Hemen sonra yetişirim onlara.

NOKTALI VİRGÜL
Merhaba! Ben noktalı virgül,
Bıktım artık şu miniklerden.
O kadar yaygın değilim diye,
Sadece büyükler anlıyor beni.

Virgüllerle sözcükleri ayırmışsın
Ama hiç anlayamamış mısın?
Boşuna kafanı yorma,
Koy beni aralarına.

SORU İŞARETİ
Merhaba! Ben soru işareti,
Şüphe içinde bakarsınız bana,
Büyükler, küçükler, çeşit çeşit insanlar,
Hep kullanırlar beni inan bana.

Sorularına cevap arayanlar,
Bilinmeyeni göstermek isteyenler,
Boşuna uğraşmayın, baksanıza buraya,
Koskoca soru işareti var burada.

İKİ NOKTA
Merhaba! Ben iki nokta,
Nokta ile hep oynarız baksana.
Karşılıklı birileri konuşuyorsa,
Unutmayın beni sakın ha!

Cümleler istedi mi bir örnek,
Hemen sonuna geçerim gülerek
Bir de açıklama yanına,
Yeter ama yaa!

KESME İŞARETİ
Merhaba! Ben kesme işareti,
Virgülün kardeşiyim baksana.
Özel mi özel adlar gelir bana.
Gelen ekleri keserim bir anda.

Bey'den, Hanım'dan bahsediliyorsa,
Gelir ekler oynamaya
Ne kadar çabalasalar da
Gelir keserim onları bir anda.

ÜÇ NOKTA
Merhaba! Ben üç nokta,
Ne kadar da cümle var baksana.
Bazıları tamamlanmış, bazıları ise yarım,
Eğer yarımsa getir beni yanına.

Örnek, örnek, örnek…
Eee, sonra?
Takıldıysan söyle bana,
Yetişirim yardımına.

ÜNLEM İŞARETİ
Merhaba! Ben ünlem işareti,
En duygulu noktalama işaretiyim aslında.
Varsa kelimende sevinç, korku
Koy beni hemen sonuna.

TIRNAK İŞARETİ
Merhaba! Ben tırnak işareti,
Karşımda bir ayna var sanki.
Beni ne kadar tırnağa benzetseler de
Aslında hiç benzemem inan ki!

Aktarma sözleri
Hep ister beni.
Vurgulamak mı istiyorsun?
Koy içime sözcüğü!

KISA ÇİZGİ
Merhaba! Ben kısa çizgi,
Dil bilgisinde görürsünüz beni.
Satıra sığmayan kelimeleri,
Ayırırım satır sonunda.

Başlangıç mı, bitiş mi,
Gösteririm ben, koy beni.
Dil bilgisinde kökleri ve ekleri,
Yine ayırırım hepsini.

Ayşe Ela YILMAZ 5A

10 KASIM

O gün hüznüm sana,
Cumhuriyetin de yadigâr kaldı bana.
Kurumuş yaprak bir kere düşmüş yere,
Cumhuriyet sevgisiyse subaydan ere.

Kabirdeki çelenk koyulmuş mozoleye,
Ağlamış milyonlarca insan bin bir kere,
Koyulmuşlar yola kalpler taş olmuş,
Bayraklardaki al üzüntüsünden solmuş.

İnsanlar kafalarını senin için taşa vurmuş,
Atlılar seni almak için yola koyulmuş,
Senin için atan kalplerin sesi duyulmuş,
Bir gençlik yolunda izci olmuş.

Murat VARLIK 6B

ATATÜRK ASLA ÖLMEYECEK

Her insan doğacak,
Her insan ölecek,
Ama Atatürk
Hep kalbimizde yaşayacak.

10 Kasım benim için
Bir ölüm tarihi değil.
10 Kasım benim için
Ata'nın izinden gideceğimizi
Onu ne çok sevdiğimizi tekrar tekrar
Yinelediğimiz yeni bir gün demek.

Okulda yaptığımız törenler,
Ona getirdiğimiz çiçekler,
Bir dakikalık Ata'yı anma süreci,
Duyacağımız sonsuz saygı ve sevgi.

Bir alev olsam,
Sadece Atatürk için yansam,
Bir melek olsam,
Onun için semalara uçsam.

Atlılar koşarken,
Çatışma başlarken,
Oradaki çimen olsam, toprak olsam,
Tüm olanları ben de yaşasam.

Bu hüzünlü günde,
Akıyor tüm gözyaşları,
Ağlamaktan kızarmış yanakları,
Güçlü olmaya çalışan insanları.

Dalgalanması bitmeyecek,
Bembeyaz parlayan ay yıldızlı bayrağın.
Asla sönmeyecek yüreğimizdeki ateş,
Son nefesine kadar insanlığın!

Lara YELKOVAN 6B

ATATÜRK

Sensin bizi kurtaran,
Hala kalbimizde yer alan.
Sana olan saygımız sonsuz,
Diyorum ki hiç olmazdı onsuz.

Anıyoruz her zaman seni,
Anlatamam sana, paha biçilemez değerini.
Keşke yanımızda olsan,
Sensiz yok burada mutlu olan.

Savaşta sanki bir kurşun gibi,
Yaraladın onları, bitirdin işlerini.
Öğrendik bunların hepsini okulda,
Anıyoruz o günleri bayramlarla.

Ezgi EROĞLU 6B

GÖZYAŞLARIYLA YIKANIYOR

Kuşların cıvıltıları,
Onlar bile kesildi,
Serin esen rüzgar
Kendi kabuğuna çekildi.

Yaptığı devrimler unutulmadı,
Ona olan minnetimiz yok olmadı.
Belki de şu an yukarıdan bize bakıyor,
Ya da belki yanımızda gülümsüyor.

Ne bir gülüş ne bir neşe
Sanki o günden önceki gece
Atam ölüm döşeğinde
Yıkandı gözyaşlarıyla Türkiye.

Bir zamanlar şehitlerin kanıyla yıkanan
ülkem
Şimdi gözyaşlarında boğuluyor,
İnsanlar durmadan ağlıyor,
Atamın ruhunu içinde tutuyor.

Belki bir gün yeniden doğacak,
"10 Kasım" diye bir şey kalmayacak,
İşte o gün gözyaşları duracak,
Türkiye yeniden mutlu olacak.

Nil TUNA 6A

ATATÜRK

Gözleri deniz mavisi,
Saçları altın sarısı,
Yüreği ise,
Gümüş kalkanlı.

Ne zaman gelse 10 Kasım,
Yüreğim parçalanır.
O korkunç günleri hatırlarım,
Onun değerini anlarım.

İnci Efra UZUNHEKİM 6B

ŞİİRLERLE DERSLER

TÜRKÇE

"En sevdiğin ders ne?" denilince,
"Türkçe" derim heveslice.
Güzel dilimi ben çok severim
Anlatım biçimlerini dikkatle dinlerim
Düşünceyi geliştiren yolları bilirim,
Noktalama işaretlerini hiç atlamam,
Hepsini çok severim.

Kaan KULELİ 6A

MATEMATİK

Ders matematik
Hocamız otomatik
Her ders problemler
Her ders sorular.

Bunaldım bu sorulardan
Bir kere 100 alsam
Dünyanın en mutlu
İnsanı olsam.

Hoca anlatır, biz dinleriz
Anlamadığımızı hemen söyleriz
Öğretmenin izinden gideriz
Çözebildiğimiz kadar soru çözeriz.

Ecem ERDAL 6A

BAŞLIK KOYMADIM YİNE

Sayfalar boş gelir bana,
Takılır sorular kafama.
Başlığa bakarım çıkaramam konuyu,
Bilmem ki ben bu soruyu.

Konu, tema, ana düşünce,
Bulmaya çalışırım ömrümce.
Noktalama işaretlerini öğrenince,
Hayat oldu bir işkence.

Kafa yorarım Türkçeye,
Yumruk atmış gibi çeneme.
Kalem hareket etmez kendi kendine,
85'in altında aldım yine.

Murat VARLIK 6B

DERSLER

Dizilmiş yine sıralar
Sarı, mavi, mor boyalar
Eylül ayı gelince
Okul bahçesi öğrenci dolar.

Türkçe, Matematik, Fen, İngilizce
Aklım ermedi bunlara ömrümce
Çalıştım, didindim, durdum
85'i ucundan vurdum.

Burcu, Barış, Gülcan, Deniz
Ne anlatırlarsa hep dinleriz
Bazen de sinirlendiririz,
Biz aslında onları çok severiz.

6. Sınıf
Öğrencileri

ANNEM

Ay yüzlüm,
Billur gözlüm.
Senin şefkatinle,
Analığınla büyüdüm.

Seninle aralandı o kapı,
Sen getirdin bugünlere,
Temiz kalbinle,
Pırıl pırıl bakışınla.

Ne zaman "anne" sözünü duysam,
Gelirsin aklıma annem.
Çünkü sen benim meleğimsin.
Benim güzel annem.

Ali İhsan KUZUCUOĞLU 5B

ANNELER GÜNÜ

Başladı her şey
İşte o gece,
Gördüm onu ilk kez
Hastanede!

Bastım üç yaşıma
Verdi beni yuvaya
İlgilendi benimle
Boş zamanında.

Her geçen yıl,
Kutladı bayramımı.
Verdi bana hediye,
Öptü beni yine.

Girdim artık onuma
Öğrendim bu günü
Ben de verdim hediye,
Öptüm onu yine.
Anneler günün
Kutlu olsun anne!

Lara ÇINAR 5B

ÖĞRETMEN SEVGİSİ

Öğretmenimizin ismi Deniz,
O bizim Türkçe öğretmenimiz,
Biz onu çok severiz,
Çünkü o bizim her şeyimiz,
Sen çok yaşa öğretmenimiz.

Melissa ÜNAL 5B

ÖĞRETMENİM

Sen benim canımsın öğretmenim.
Öğrenmeyi sevdiren, merak uyandıran
Her şeyi öğreten sensin öğretmenim.

Seni üzmek hapis gibi,
Bilmeden yaptığım bir hata gibi.
Seni sevmek çiçek gibi,
Kokulu ve güzellikle dolu.
Sen benim canımsın öğretmenim.

Ben sensiz ne yaparım?
Düşününce bile hüzün dolu,
Gülen yüzün olmazsa
Bilgilerinle yolum aydınlanmazsa
Sen öğretmezsen kim öğretecek bilgileri bana?

Kayla HAYNES 5B

ÖĞRETMEN

Dertli olduğumda bile
Eğlendirir beni.
Ne yapmam gerektiğini söyler,
İtinayla öğretir.
Zaten okulun en iyi öğretmeni.

Emre MAKBULOĞLU 5B

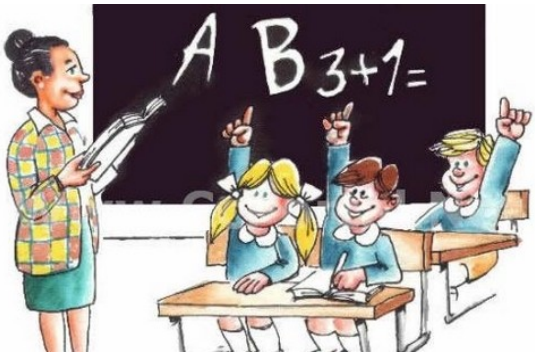

BEN ÇOCUĞUM

Ben çocuğum, haklarım var. Büyüklerin işine aklım ermez. Aklım ermez yalana, dolana, haksızlığa...

Ben çocuğum, haklarım var. Rengim ister siyah olsun ister beyaz. Ne konuştuğum dilin ne de yaşadığım yerin önemi var.

Ben çocuğum, haklarım var. Tamirhane değil, okuldur benim yerim. Çocuk yaşta evlendirilmeyi kaldıramaz aklım, bedenim. Küçük omuzlarım büyük yükleri taşıyamaz. Daha öğrenecek çok şeyim var benim.

Ben çocuğum, haklarım var. Bedenim bana ait. Her türlü şiddetten uzak tutun beni. Sevilmeli, okşanmalı ruhum, bedenim.

Ben engelli bir çocuğum, benim de haklarım var. Engelli olduğum için hiç kimseden özür dilemek zorunda değilim. Bakılmalıyım, eğitim almalıyım herkes gibi. Engelimle sevilmeye ihtiyacım var.

Ben çocuğum, haklarım var. Sıcak bir yuvam olmalı benim, karnım doymalı. Hastalandığımda ilgilenecek birileri olmalı yanımda. Korunmaya ihtiyacım var benim.

Ben çocuğum, haklarım var. Silah yakışmaz benim elime. Tanıdığım tek asker "Kurşun Asker" olmalı benim. Büyüklerin savaşmasını engelleyemeseniz de benim savaşmama izin vermeyin.

Ben çocuğum, haklarım var. İstemesem de suç işleyebilirim. Çocuk aklımın yetmediği hatalar yapabilirim. Kurallara uymayı öğrenebilirim ama zamana ihtiyacım var. Her şeye rağmen doğru yolu bulmama yardım edin.

Ben çocuğum, haklarım var. Yıldızlara seyahat edebilirim. Ya da bir kelebeğin kanatlarında dünyayı gezebilirim. Canım ister astronot olurum, canım ister gezgin. Büyüklerin anlayamayacağı kadar büyük hayallerim var benim.

Ben çocuğum, son bir sözüm var: Eğer varsa içinizde bir çocuk, işte ona seslenirim. Ne çocuktan asker olur ne de çocuğa yakışır gelinlik. Geleceğinizi görün bende. Çocuğum ben, şimdilik...

Arda KANTEK 7A

ANILAR

DİNAZORLAR CANLANIYOR

Ben daha sekiz yaşındayken ABD'ye gitmiştim. New York'ta National History Museum'u gezmiştim. Girişe geldiğimde çok şaşırmıştım çünkü tam önümde boynu yaklaşık 63 metre olan dev bir dinozor fosili vardı. Dinozor fosillerinin öbür bölümüne gelmiştik. Bu bölümünü gezerken bir dinozor gördüm. Dinozor fosili ağzı açık bir şekilde benim önümde duruyordu. Ben dedim ki "Bence bu fosil şöyle ses çıkarır: Rrrrrr'!" ve onun sesine benzer bir ses çıkardım. Birkaç kişi bana bakarak gülüyordu. Annem ve babam da gülüyordu çünkü ben ses çıkartırken yanımdan bir çocuk geçiyormuş ve benim sesimden çok korkmuş, benden kaçarken kendini duvara çarpmış. Çocuğun dinozorların canlandığını düşünmesi ve korkması herkesi çok güldürmüştü.

Can KARAKURT 5A

ÖZGÜRLÜK PARKI

Birinci sınıftaydım. Ilık bir ilkbahar günüydü. Güneş herkesi güldüren yüzünü göstermişti. Biz de güzel hava görünce kendini dışarıya atan pek çok kişi gibiydik. Özgürlük Parkı'nda bir festival vardı. Annem, kardeşim ve ablamla oyun parkına gitmiştik. Keyifle oyun oynarken birden yuvadan arkadaşım Derin'i gördüm. Eski arkadaşlarla karşılaşmak bizi her zaman heyecanlandırır. Ben de arkadaşımı görünce her şeyi unutmuştum.

Çok mutlu olmuştum. Annem bir şey almaya gitmiş beni de arkadaşımın annesine emanet etmişti. Biz de arkadaşımla oyun oynarken farkında olmadan bulunduğumuz yerden biraz uzaklaşmışız. İşi bitince oyun alanına gelen annem beni göremeyince çok telaşlanmış. Tabii, sonrasında ne olduğunu tahmin edersiniz… Bana çok kızdı…

Defne DORUK 5A

TOP

Geçen cumartesi Kaan'la birlikte Vakıf Kafe'ye gitmiştik. Okulumuzun hemen arkasında bulunan bu yerde vakit geçirmek, yemeklerimizi yedikten sonra deniz gören yeşilliklerinde futbol oynamak bizim en büyük zevklerimizdendi.

Yine yemeklerimizi yemiş, futbol oynamak için kafenin önünde bulunan yeşilliğe inmiştik. Ben formamı giymek için yukarı çıkmıştım. Aşağıya inince bir de ne göreyim: Topumuz yan evin köpekli bahçesine kaçmış**.** Topumuzu almak için çok çabaladık ama başarılı olamadık. Sonra ben tellerin arasından geçerek topu aldım. Tabii, herkes sevinç çığlıkları atıyordu. Sonunda futbol oynayabilecektik. Derken yağmur yağmaya başlamaz mı? Bizim de içerde oturup beklemekten başka çaremiz kalmamıştı.

Renç POYRAZ 5A

SELİMİYE KAZASI

Geçen yaz, seyahatlerimizden biri Marmaris'in Selimiye Köyü'ne oldu. Babamın kuzeni ve eşi buraya yerleştiler. Çok güzel geçen bir yaz tatiliydi. Datça da dahil olmak üzere çevreyi gezdik. Bu arada bir gün Çiftlik Köyü'ne gittik. Çok güzel bir yerdi. Denizi mükemmeldi, iskeleden atlarken yakındaki bir tekneye çarpmamak için dikkatli atlamaya çalıştım. Fakat sağ bacağımın arkasını iskeleye sürterek denize atladım. Canım çok yandı çünkü baldırım yarılmıştı. Tanımadığım biri beni yakalayıp kıyıya çıkardı. Annem ve babam bağırma seslerimi duyarak yanıma geldi. Doktorumla telefonda konuşup beni hemen Marmaris'te bir hastaneye götürdüler. Yol çok virajlı olduğu için bir saatten fazla sürdü. Doktorlar dikilmesi gerektiğini söyledi. Ancak ailem bunu uygun bulmadı. Pansuman yapılıp sarıldı. Denize girmemem söyledi. Tatilin son iki günü olduğu için şanslıydım. Bir anlık dikkatsizliğimin sonucunu iki gün denize girememekle ödedim. İstanbul'a geldiğimizde ailem beni kendi doktoruma götürdü. Şimdi bu yaranın izini vücudumda taşıyorum.

Can DURU 7A

ASLAN KRAL

Günlerden bir gün, güzel bir ormanda ukala ve yakışıklı bir aslan varmış. Aslan bu güzel ormanı yönetiyormuş. Ormandaki hayvanlar aslan krala hizmet etmek zorundaymış. Hizmet etmeyenler karanlık ve korkunç bir zindana kapatılıp aç ve susuz bırakılıyormuş. Bu ormanda yaşayanlar her gün aslana yemek getirip işlerini halletmek zorundalarmış. Aslan üç ay daha tahtta kalmış. Güzel bir günün sabahında hayvanlar yemeklerini aslana verirken sinir küpüne dönen sincap kalın sesiyle:

- Aslan kardeş artık biz sana hizmet etmekten yorulduk, git kendine başkalarını bul, demiş.

Oradan uzun boylu zürafa papuç kadar diliyle:

-Sincaba katılıyorum. Sanki biz ve doğa sırf senin için yaratıldık, diye devam etmiş.

Birden bir ses gelmiş, yaşlı kaplumbağa bastonunu vurarak :

- Hadi! Şu aslanı tahttan indirip zindana tıkalım, demiş.

Aslan kral ukala bir tavırla:

-Hah(!) beni tahttan indirirmiş. Benim gardiyanlarım var, demiş.

Gardiyanların başı olan tilki:

-Hayır! Artık senin için çalışmıyoruz, demiş.

Hayvanlar birden ayaklanmış ve aslanı tahttan indirip zindana tıkmış. Daha sonra hayvanlar hayatlarına mutluca ve huzurluca devam etmişler.

Ahmet Ege TANRIVERDİ 6B

KANARYANIN MAÇI

Günlerden bir gün küçük ama güçlü bir kanarya varmış. Kanarya, ailesiyle birlikte yeni bir mahalleye taşınmış. Kanarya arkadaş bulmak için dışarı çıktığı zaman futbol oynayan bir aslan ve kartal görmüş. Kanarya, aslan ve kartala sormuş:

-Ben de sizle oynayabilir miyim?

-Hayır, demiş kartal. Sen küçük ve işe yaramaz bir kanaryasın, diye devam etmiş .

-Ben küçüklüğümden beri futbol oynuyorum. Hepinizden daha iyi oynadığımdan eminim, demiş kanarya.

-Tamam, o zaman yarın mahalledeki futbol sahasına gel, maç yapalım. İlk önce kartalla yaparsın sonra kazanan da benimle yapar. İyi olan kazanır, demiş aslan. Kanarya "Tamam!" deyip gitmiş. Bir sonraki gün kanarya mahalledeki futbol sahasına gitmiş.

Aslanın üzerinde sarı-kırmızı, kartalın üzerinde siyah-beyaz ve tabii ki kanaryanın üzerinde de sarı-lacivert forma varmış.

Aslan topu kartala vermiş ve oyun başlamış. İlk iki golü kartal atmış fakat kanarya kartalın kazanmasına izin vermemiş ve bir tane ayağıyla, iki tane kafasıyla gol atmış ve kanarya kazanmış. Bu maçtan sonra kanarya ve aslanın maçı varmış. Her zamanki gibi kanarya kazanmış. Hem de 6 - 0 farkla! Aslan susmuş birkaç dakika sonra:

- Tebrikler, demiş

- Bak, bu sana ders olsun, benimle "küçük" diye dalga geçtin ama seni maçta yendim. Bir dahaki sefere kimseyle küçük diye dalga geçme çünkü dalga geçtiğiniz kişi sizden daha güçlü olabilir, demiş kanarya ve gitmiş.

Ezgi EROĞLU 6B

KUYRUK ACISI

Çok mutlu bir kuş ailesi yaşıyormuş. Günlerden bir gün bir tilkinin yolu onların evinin oradan geçiyormuş. O sırada tilki, kuş yuvasından gelen sevinçli sesleri duyuyormuş. Sonra yuvaya yaklaşmış ve anne kuşa: "Ya yavrunun birini atarsın ya da kuyruğumla bir vururum, hepinizi deviririm!" demiş. Zavallı anne kuş, kurnaz tilkiye inanıp çaresizce yavrusundan birini aşağıya atmış. Ertesi gün tilki yine aynı numarayı çekmiş ve yavrulardan birini almış. Artık anne kuş son yavrusu kaldığı için ağlamaya başlamış. O sırada oradan bir tazı geçmekteymiş. Tazı anne kuşa seslenmiş: "Ne oldu Bayan?" demiş. Anne kuş: "Sormayın tazı kardeş, tilkinin biri beni korkutup yavrularımı aldı gitti." demiş. O gün tazı, kuş yuvasının arkasına saklanmış. Tilki yine gelmiş ve anne kuş bu sefer tilkiye "Vur kuyruğunu bakalım da görelim!" demiş. Tilki kuyruğuyla vurmuş vurmuş, bir türlü ağacı devirememiş. O anda anne kuş tilkinin oyununa geldiğini anlamış. Tazı tilkiyi yakalamak için fırlamış. Tilki kaçtıkça tazı kovalamış. En sonunda tilki evine varmış. Henüz yavruları yememiş. Etlensinler de sonra yiyeyim, diye düşünüyormuş. Sonra tilkinin kuyruğu dışarı çıkmış, tazı da onu yakalamış. O sırada tilki içinden "Kulaklarım, bana ne güzel yuvanın sesini duyurdunuz. Size küpeler alacağım. Ayaklarım ne hızlı koşturdunuz beni, sizlere pabuçlar alacağım. Gözlerim ne güzel tazıyı görmemi sağladınız, sizlere gözlükler alacağım. Ya kuyruğum, sana!.. Senin yüzünden tazıya yakalandım. Sana hiçbir şey alamayacağım." demiş. Sonra tazı yavruları alıp annelerine götürmüş. Onlar hep mutlu mesut yaşamışlar.

Emre KOLBAŞI 6B

PERŞEMBE (İLK GÜN)

Bu gün gezimizin ilk günü... Bütün sınıf, on altı kişiyiz (öğretmenimizi de sayarsak). Düşünsenize on altı heyecanlı insan, bir otobüse biniyoruz. Ailemizden ayrı ilk gezi deneyimimiz... Bavullara gerekli gereksiz her şey atılmış, özenle katlanmış. Saat sabahın altısı, servis yavaşça hareketlendi. Zaman nasıl geçmiş anlamıyoruz, çoktan Edirne'ye gelmişiz. İlk gezilecek yer, Selimiye Cami. İneceğiz ya, arabada minik bir heyecan yaşanıyor. Camiye giriyoruz, rehberimiz ve "Romeo" adını taktığımız yardımcısı bize Selimiye Cami'sini anlatıyor. Mimar Sinan'ın yaptığı eser, onun ustalık eseriymiş . Büyük usta bu camiyi seksen dört yaşında yapmış. Yani ölümünden on altı yıl önce. Eserin kubbe büyüklüğü Ayasofya'yı geçmiş. Mimar Sinan bu eserin akustiğini ölçmek için her bir köşeye birer küp koyup nargilesini hafifçe üfleyerek sesi dinlermiş. Sonrasında ustanın bu büyük ayıbı padişahın kulağına kadar gitmiş. Padişah Sinan'ın idamı için camiye geldiğinde, ne bir ateş ne de nargile varmış camide. Padişah Sinan'a, neden nargile içtiğini sorduğunda ise Sinan, caminin akustiğini ölçmekte işine yaradığını söylemiş. Böylece Sinan padişahın gözüne girmeyi yine başarmış. Şimdi ise caminin unutulmaz güzellikte bir akustiği var. Büyülü sanki… Gelmeden önce burayla ilgili okuyup öğrendiklerimi hatırladım. Mimar Sinan'ın Mihrimah Sultan'a olan aşkıyla bu camiyi inşa ettiği, sütunların birindeki ters lale figürü ve daha bir sürü şey... Bize bunlar anlatılmadı ama kendimi bir tarihi sahnede kahraman gibi hissettim.

2. Beyazıd Külliyesi

Burayı bir kaç yıl önce annem ve babamla ziyarete gelmiştik. Ama anlıyorum ki o zaman daha küçükmüşüm çünkü bu gezimizde daha önce fark etmediğim bir sürü ayrıntı çarptı gözüme. Burası bir külliyeymiş. Külliyeler eskiden bir şehrin kültür ve yaşam merkezleriymiş. 2. Beyazıd Külliyesi'nde o zamanları canlandırmışlar. Külliyelerde şimdinin üniversiteleri de olurmuş. Burada da bir tıp fakültesi varmış. Neler gördük inanamazsınız. Bir kere akıl hastalarının tedavi edildiği bölümler çok gerçekçiydi. Burada su sesi ve müzikle hastalar tedavi ediliyormuş. Bazı makamların bazı hastalıklara iyi geldiğini fark etmişler.

Edirne'de alışveriş zamanı geldiğinde çok değişik şeyler gördük. Aynı meyveye benzeyen sabunlar vardı. Çok eskiden evlenecek kızlar kendileri evlerinde bu sabunlardan yapıp çeyizlerine koyarlarmış. Gerçek meyve sanıp yiyebilirsiniz, çok hoşlar.

Edirne'de en çok etkilendiğim yerlerden biri de Pazarkule Sınır Kapısı oldu. Buraya geldiğimizde tam olarak anlamamıştım aslında, gerçekten sınırdaydık. Düşünsenize bir kaç adım ilerisi Yunanistan. Çok tuhaf bir duyguydu. Otobüsten inmemize izin verilmedi ama verilseydi süper olurdu. Yine de Yunanistan topraklarını gördük. Bir kuş olsaydım bir ülkeden bir ülkeye geçmeme kimse bir şey diyemezdi. Ne kadar şanslılar diye düşündüm.

İlk gün gördüklerimiz elbette yalnızca bunlar değildi ama benim için en önemlileri bunlardı. Sonra Çanakkale'ye doğru yola çıktık. Otelimize gittik ve arkadaşlarımla çok iyi vakit geçirdik. Bu kadar yorgunluğun üstüne eğlence için hala enerjimiz vardı. Gelmeden önce hissettiğim ailemden ayrı kalma korkusu filan aklıma bile gelmedi. Çok eğlenceli, bol gülüşmeli ve de az uyumalı bir gecenin ardından ertesi sabah erkenden kalktık. Çanakkale'de göreceğimiz daha çok yer vardı.

CUMA (2. GÜN)

Sabah oldu, kahvaltıdan sonra geziye hazırdık. Troya Antik Kenti gerçekten çok ilginçti. Bütün tarihi izleri bir yana, orada görüp fotoğraflama şansı bulduğumuz sincap, bence tam bir tarihseverdi. Bir de tarihsever yavru bir kangal sevdik. Galiba o da bizi sevdi. Burada yaşanan geçmişin ne kadar eskiye dayandığını görme şansımız oldu. Tarihsel süreci toprak katmanlarını inceleyerek görme fırsatınız oluyor. Bir de ünlü Truva Savaşı'nın başkahramanı Troya Atı'na çıktık. Hani şu bütün askerlerin içine gizlenip şehre gizlice girdiği dev tahtadan at. Düşünsenize içine bile girdik. Kafasına tırmanmak süper bir duyguydu. Burun deliklerinden dışarıyı görebiliyordunuz. Dev bir oyuncak gibi...

Sonra Manyas Kuş Cenneti'ne gittik. Ama Troya'da sincap görüp kuş cennetinde maalesef hiç kuş göremedik. Kuşların çoğu gözlem kulesine sığınmış. Buraya ilkbaharda gelmek lazım ya da yazın. Sonra yine yollara düştük. Bursa'ya gidiyorduk. Yolda annem öğretmenimi aradı. Müthiş bir haberle, bir kardeşim olacaktı... Hayatımın en güzel haberini Bursa yolu üzerinde aldım. Bu yolu hiç unutmayacağım. Bursa'da otelimize yerleştik. Müthiş bir gece daha geçirdik. Eğlenceli... Benim için daha da heyecanlı... Kardeşim olacak, çok istiyordum…

CUMARTESİ (3. GÜN)

Bu gün yine erkenden uyandık. Gezimizin son gününe hazırdık. Kısa bir Bursa gezisi ardından Cumalıkızık Köyü'ne gittik. Burası eski Osmanlı köylerindenmiş. Bursa'ya özgü bir sürü elişi ve köy ürünleri satılıyordu. Dar sokaklar, taş yollar çok ilginçti. Ama itiraf edeyim aklımda hep dün akşam aldığım haber vardı. O yüzden buradan doğacak kardeşime ilk hediyesini almak istedim. Yeşil, sarı bir patik… Bizim evde çok tüketildiği için ev yapımı tarhana ve erişte aldım. Niyeyse satan teyzeler ve başkaları aldıklarıma şaşırdı. Eve gider gitmez anneme bu tarhanayı pişirmesini söyleyeceğim. Galiba evi özlemiştim.. Bursa gezimizde ilgimi çeken diğer bir yer de İznik oldu. Burası çok önemli bir yer. Bir kere çini ,eski bir Türk sanatı ve yaşatılması gereken bir sanat. Ama maalesef yapımını göremedik. Sadece çini mağazasını gezdik. Buradan bir sürü hediyelik eşya aldım. Kendime ve sevdiklerime. Sonra yine keyifli ama yorgun, otobüslere doluştuk. Artık İstanbul'a gidecektik. Evlerimize... Çok özledim... Ama bu geziye katılmasaydım bunca güzellikten mahrum kalacaktım. Öğretmenimi düşündüm yolda bir ara, kendi çocuğunu evde bırakıp bize annelik yapması ne kadar hoştu... Bu geziyi hiç unutmayacağım...

NOT: Şu anda okuduğunuz bilgileri not tutmadım, aklımda kalanları yazdım .Yani şu anda yazımı okuyacak olanlar kusura bakmasın biraz eksik olabilir. Ama yine de şanslısınız çünkü ben aklıma yazdıklarımı kolay kolay anlatmam. Neyse iyi okumalar.

Irmak EDİS 4A

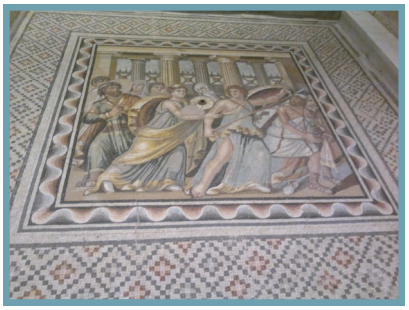

TARİHİN İZ BIRAKTIĞI YER: GAZİANTEP

Einstein'ın dediği gibi: "Hayal gücü bilgiden daha önemlidir. Çünkü hayal gücü sınırsızdır." Bu görüşü destekleyen okulumuzla haziran ayında Gaziantep'e bir gezi düzenledik. Tarihte birçok uygarlığa ev sahipliği yapmış olan bu mekan sanatsal faaliyetlerin de çok yoğun olduğu bir merkezdi ayrıca. Ön Asya'nın en büyük antik kentlerinden biri olan Halfeti Antik Kenti'nden başlamak üzere birçok yeri gezdik. Mutfak Müzesi'ni ziyaret ettik. Sedef kakma atölyelerine gittik. Sedefin nasıl işlenip günlük kullandığımız objelere aktarıldığını gördük. Eski zanaatlerimizden olan sedef kakmacılığının yok olmak üzere olduğuna tanık olduk. Bey Mahallesi'nden geçip eski bir Ermeni konağını ziyaret ettik. Eski cam eserleri, insanların binlerce yıl önceki ustalıklarını inceledik. Bakırcılar Çarşısı'na gittik. Ustaların bakıra işledikleri motifleri gördük ve yapımlarını izledik. Panorama Müzesi'ni ve Almacılar Çarşısı'nı dolaştık. Son olarak Gaziantep Mozaik Müzesi'ni dolaştık. Mozaik Müzesi'nde gördüğümüz Çingene Kızı eseri hepimizi çok etkiledi. Yerlere, duvarlara, hatta tavanlara işlenen mozaikleri gördük. İnsanların duygularını ve düşüncelerini hangi motiflerle anlattığını öğrendik ve İstanbul'a dönerek gezimizi noktaladık.

Emre GÖKSU 8A

GEZEREK ÖĞRENMEK GİBİSİ YOK…

MİNİATÜRK GEZİSİ

Okullar daha yeni açılmıştı. Biz de beşinci sınıflar olarak o gün okul gezisine gidecektik. Ben çok heyecanlıydım. Daha once Miniatürk'ü görmüş olmama rağmen bu gezinin daha farklı olacağını düşünüyordum.

Okul servisleriyle Miniatürk'e ulaşıp öğretmenlerimiz eşliğinde gezmeye başladık. Öğretmenlerimiz buradaki tarihi eserleri matematiksel olarak düşünmemizi önerdi. Bu açıdan baktığımda her şey gözüme farklı göründü. Geometrik şekilleri kullanarak saraylar, camiler, havaalanları yapılmıştı. Ayrıca eserlerin gerçek boyutlarıyla orantılı olarak tıpatıp küçültülmesi beni çok etkilemişti.

Miniatürk'ün Türkiye'deki çeşitli tarihi eser maketlerinin sergilendiği Haliç kıyısında geniş bir alana kurulmuş minyatür parkı olduğunu gördük.

Gezimiz boyunca bol bol fotoğraf çektik. Gezinin sonunda çok lezzetli bir yemek yedik. Ardından öğretmenlerimiz bizi kırmayıp hep beraber tramboline binmemize izin verdiler. Yanında para getirmemiş olanlar vardı. Fakat birbirimize borç vererek bu problemin de üstesinden geldik.

Dönüş yoluna geçmeden önce sevdiklerimize küçük hediyeler almak üzere hediyelik eşya dükkanına uğramayı da unutmadık. O gün çok eğlenmiştik.

Lara ÇINAR 5B

Miniatürk gezisi çok güzel ve eğlenceliydi. Miniatürk'e daha önce üç kez gitmeme rağmen bu yıl daha zevkliydi. Çünkü daha büyüktüm ve dersler arası işbirliği ile iki branş öğretmenimizle birlikteydik. Sosyal Bilgiler dersinde Antik Çağ'dan Bizans'a, Selçuklu'dan Osmanlı'ya ait bir çok tarihi eseri inceledim. Matematik dersinde ise bu eserlerin belirli bir oranda küçültülmüş hallerini görerek ve bu eserleri oluşturan geometrik cisim ve şekiller arasındaki ilişkileri belirleyerek çıkarımlarda bulundum. Bence bu ve bunun gibi gezilerle hangi ders olursa olsun konuları eğlenerek ve daha kolay öğreniyoruz.

Ela YILMAZ 5A

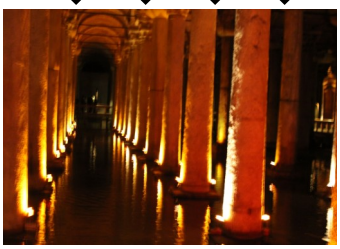

ARKEOLOJİ MÜZESİ VE YEREBATAN SARNICI

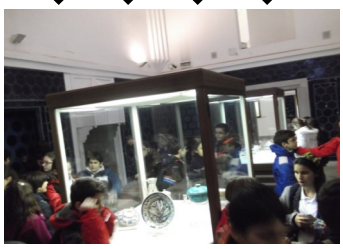

Arkeoloji Müzesi gezisi çok güzeldi. İlk olarak serviste arkadaşlarımızla çok eğlendik. Ardından gezimiz başladı. İlk olarak "**İstanbul Arkeoloji Müzesi**"ni, sonra sırasıyla "**Çinili Köşk Müzesi**"ni "**Eski Şark Eserleri Müzesi**"ni ve "**Yerebatan Sarnıcı**"nı gezdik. Bir yandan geziyorduk bir yandan rehberimiz bize bilgiler veriyordu. Verilen bilgiler beni çok etkiliyordu. Yemek molasının ardından "**Yerebatan Sarnıcı**"nı gezdik orası da beni çok etkiledi ama gezinin tahminimden kısa sürmesi beni üzdü.

Selin NARTER 6B

Yapılan bu gezi 6. sınıflar için çok yararlı oldu. İlk olarak "**İstanbul Arkeoloji Müzesi**"ni, sonra sırasıyla "**Çinili Köşk Müzesi**"ni "**Eski Şark Eserleri Müzesi**"ni ve "**Yerebatan Sarnıcı**"nı gezdik. Gezi sayesinde; örnek incelemeler yoluyla tarih öncesi ilk yerleşimlerden günümüze yerleşmeyi etkileyen faktörler hakkında çıkarımlarda bulunup Anadolu ve Mezopotamya'da yaşamış ilk uygarlıkların yerleşme ve ekonomik faaliyetleri ile sosyal yapıları arasındaki etkileşimi görme imkânı bulduk.

Bana göre gezinin en güzel kısmı Arkeoloji Müzesinde gördüğümüz Marmaray çalışmalarında çıkan angoralar oldu. Ayrıca İskender Lahti de çok ilgimi çekti. "**İstanbul Arkeoloji Müzesi**"ni,"**Çinili Köşk Müzesi**"ni,"**Eski Şark Eserleri Müzesi**"ni gezdikten sonra **"Tarihi Sultanahmet Köftecisi"**nde yemek molası verdik. Köfte yerken arkadaşlarımla çok eğlendik. Yemekten sonra turistlerin de ilgisini çeken **"Yerebatan Sarnıcı**"nı gezdik ve servislerle okulumuza döndük.

Murat VARLIK 6B

MATEMATİK MARATONU YARIŞMASI

14 Aralık 2013 Cumartesi günü MEF Okulları tarafından, düzenlenen Matematik Maratonu Yarışmasına ortaokulumuzdan 17 öğrenci ile katıldık. İstanbul ilinden 400 öğrencinin katıldığı bu yarışmada 8.sınıf öğrencilerimizden Umut AKKAŞ, Damla US, Binnur ÖZAY asil listede, Duru KALAÇA, Nabi Efe ÇEKİRGE ve 6.sınıf öğrencilerimizden Ahmet Emir ŞENER yedek listede yer alarak bizleri gururlandırdı. Öğrencilerimiz MEF Okulları tarafından TÜBİTAK bilim olimpiyatları hazırlık çalışmalarına katılma hakkı kazanmışlardır. Öğrencilerimizi kutlar, emeği geçen öğretmenlerimize teşekkür eder, başarılarının devamını dileriz.

MEF Okullarının yarışmasına katılmanın matematik bilgime çok şey kattığını düşünüyorum. Yarışmada soruları çözerken heyecanlandım ve zorlandım. Sonuçlar açıklandığı zaman kazandığım başarı beni çok mutlu etti. Genel olarak eğlenceli bir etkinlikti.

Umut AKKAŞ 8B

MEF Matematik Maratonu'na giderken ne ile karşılaşacağımız hakkında hiçbir fikrimiz yoktu. Bu nedenle hissedeceğimizi de bilmiyorduk. Sınav başlayana kadar da bu duygu devam etti. Tek ben mi öyleydim bilmiyorum ama sınavın çok daha kolay olacağını düşünmüştüm. Buna rağmen güzel sonuçlar aldık ve matematik bilgilerimizin en beklenmedik sınavlar için bile yeterli olduğunu gördük. Bu yarışmaya katılmak kendime olan güvenimi artırdı.

Damla US 8B

14 Aralık Cumartesi günü birkaç arkadaşımla beraber sınava girmek üzere yola çıktık. Beklediğimizden daha kalabalık ve daha büyük bir ortamla karşı karşıya geldik. Ama bu durum hiçbir şekilde gözümüzü korkutmadı. Birbirimizden ayrılıp sınıflara gittik ve sınava başladık. İster çok yanlışım olsun, ister hepsi doğru olsun benim için önemli olan bu deneyimi yaşayabilmekti. Bence o soruları görebilmek ve çözme şansına sahip olabilmek farklı bir ayrıcalık. Bu tip sınavlara girdikçe zor soruları çözme becerimiz ve bakış açımız gelişiyor.

Binnur ÖZAY 8C

SELANİK GEZİMİZ

10 KASIM'DA ATATÜRK'ÜN DOĞDUĞU EVDE OLMAK

Birkaç aydır bu geziyi bekliyordum çünkü en sevdiğim arkadaşlarımla birlikte çıkıyordum bu yolculuğa. Üstüne üstlük Selanik yurt dışındaydı. Kısaca çok heyecanlanmıştım. Günü geldiğinde heyecandan dizlerim titreyerek okula gittim. Saat sabahın beşiydi ancak ilginç bir şekilde dinçtim. Biraz bekledikten sonra otobüsteydik.

Yolculuk çok eğlenceliydi. Bir yandan müzik dinliyor bir yandan konuşuyordum. Hepimiz koltuktan koltuğa, sıradan sıraya gülüşüp sohbet ediyorduk. Belli ki hepimizin içinde aynı duygu vardı: heyecan.

Bir süre sonra Anadolu yakasının gölgesinin yerini Avrupa yakası aldı. Rehberimiz konuşuyordu, biz de dinliyorduk. Çok eğleniyorduk. Hiçbir manzarayı kaçırmayalım diye birbirimizi uyarıyorduk.

Her birimizin rehbere soruları vardı. Rehberimiz soruları cevaplarken İstanbul'dan çıktığımızı fark ettik. Daha sonra farklı şehirler hakkında bilgiler edinerek sınır kapısına ulaştık.

Sınır kapısında beklemek biraz zaman aldı. Ama sonra anladık ki bu daha sonra yaşadığımız eğlenceye değerdi. Hepimiz dikkatle polislerin yaptıklarını izliyorduk. Pasaport kontrolleri bittikten sonra Yunanistan'a vardık. Küçük köylerden geçtik ve sonunda Kavala'ya vardık. Kavala'da yemek yiyip tarihi yerlerini gezdik. Ailemize ve sevdiklerimize hediyeler aldık. Daha sonra otele vardık. Hepimiz çok yorgunduk, hemen uyuduk. Ertesi gün Atatürk'ün evini ziyaret ettik ve 10 Kasım için prova yaptık. Selanik'teki bazı tarihi ve doğal yapıları gezdik. Orada mola vererek bir şeyler içtik. Akşam yemeğimizi çok güzel bir yerde yedik.

Ve beklenen gün geldi. Bizleri gururlandıran, heyecanlandıran aynı zamanda hüzünlendiren gün, Atatürk'ün doğduğu evdeydik. 10 Kasım 2013 günü Atatürk'ün evindeki törene katıldık. Yoğun ilgi ve alkışlarla duygulu anlar yaşadık.

Orada okulumuzu en güzel şekliyle temsil ettik. Çok güzel bir gün geçirdikten sonra otelimize gidip dönüşe hazırlandık. Dönüşümüz çok eğlenceliydi. Arkadaşlarımla eğlendik, konuştuk, müzik dinledik. Yunan ve Türk free shoplarda hediyeler aldık, yemek yedik ve yolculuk sonrası okula geldik. Keyifli bir yolculuktan sonra ailemize kavuştuk. Bu gezi hepimizin uzun süre aklında kalacak bir gezi oldu.

Duru OKAY 5A

SELANİK

ATATÜRK'ÜN DOĞDUĞU KENT: SELANİK

Selanik gezisi çok güzeldi. Kavala'nın, Selanik'in tarihi mekânlarını gezdik. Neredeyse her Sosyal Bilgiler dersinde adını duyduğumuz Mustafa Kemal Atatürk'ün evini ziyaret ettik. Evi gerçekten de güzeldi fakat ev çok değişmiş eskisi gibi değildi. Evin sadece bir bölümünde Atatürk'ün kullandığı eşyalar görebildik diğer odalar yani salon ve yatak odaları hep değiştirilmiş ve odalar Atatürk'ü anlatan videoların sunulduğu bölümler haline dönüştürülmüştü. Doğrusu bu beni biraz üzdü. Orada Atatürk'ün yaşadığı evi görme sevincini yaşadım fakat eski hali kalsa eşyalarını görme şansım olurdu bu da daha anlamlı ve heyecanlı olurdu. Atatürk'ün evindeki 10 Kasım törenine katıldık ve bir sunum yaptık. Törende çok duygulandım ve eminim ki bu duyguyu tek yaşayan ben değildim. Kısacası Selanik gezisi çok güzel, eğlenceli ve anlamlı bir geziydi. Atatürk'ün doğduğu evi ziyaret etmenizi ve o heyecanı yaşamanızı öneririm.

Ezgi EROĞLU 6B

ATATÜRK'ÜN EVİ

(Resim-1) Atatürk Evi'nin 1978'de Yapı Merkezi Projelerine Göre Güçlendirildikten Sonraki Görünümü

Atatürk'ün 2013 Düzenlemesinde Getirilen Balmumundan Heykeli

(Resim-2) Atatürk Evi - 2013 Bakım ve Düzenlemesinden Sonraki Görünüşü

Atatürk Evi bugünkü Selanik'in Aya Dimitriya Mahallesi'nde ve Apostolu Pavlu Caddesi üzerinde 75 numarada bulunmaktadır. Bitişiğinde Türk Konsolosluğu vardır.

Selanik'te Atatürk Evi, eski arşiv kayıtlarına göre, Selanik'in Koca Kasım Paşa Mahallesi, Islahhane Caddesi üzerindedir. Ev, zemin katı ile birlikte üç katlı ve bir avlu içerisindedir.

Atatürk 1881 yılında bu evin ikinci katındaki sol tarafa düşen ocaklı odada doğmuştu. Ali Rıza Efendi'nin 1888 yılında ölümünden sonra, genç yaşında dul kalan Zübeyde Hanım, oğlu küçük Mustafa (Atatürk), kızları Naciye ve Makbule ile biraz da geçim masraflarını hafifletmek üzere, bu pembe evden yanındaki daha küçük bir eve taşınmışlardır.

Balkan savaşından sonra, Selanik Yunanlıların elinde kalmış, ev de Lozan Antlaşması hükümlerince Yunan Hükümetine intikal etmiştir. Yunan Hükümeti de evi Yunanlı bir aileye satmıştır.

Ancak, Cumhuriyet'in onuncu yıldönümü (29 Ekim 1933) dolayısıyla, Selanik Belediyesi, Türk-Yunan dostluğu ve Balkan Konferansının bir hatırası olarak, Atatürk'ün doğduğu evin çift kanatlı kapısının sağ tarafına mermer bir plaka yerleştirmiştir. Plakanın üzerine de Türkçe, Yunanca ve Fransızca olarak şunlar yazılmıştır.

(Türk milletinin büyük müceddidi ve Balkan ittihadının müzahiri GAZİ MUSTAFA-KEMAL burada dünyaya gelmiştir. İş bu levha Türkiye Cumhuriyetinin onuncu yıldönümü münasebetiyle konulmuştur. Selanik, 29 Birinci teşrin 1933)

Selanik Belediyesi, daha sonra evin, Yunanlı sahibinden satın alarak Atatürk'e hediye edilmesini de kararlaştırmış ancak ev 19 Şubat 1937 de boşaltılabilmiş ve anahtarları Atatürk'e iletilmek üzere, Konsolosluğumuza teslim edilmiştir.

Bu olaydan sonra, Atatürk Evi, Selanik'teki Türk Konsolosluğu'nun bakımına verilmiş ve evin zemin katında sonradan açılmış bulunan dükkanlar kaldırılarak eski şekline getirilmiş, sonradan sarıya boyanan ev yine pembe renkle boyanmış, çatısı aktarılarak onarılmıştır. 1950 yılında daha geniş çapta büyük onarım gören Atatürk Evi'nin (Atatürk Müzesi) olarak düzenlenmesi düşünülmüş ve bu konuda Dışişleri Bakanlığı ile Milli Eğitim Bakanlığı çalışmalara başlamıştır.

Atatürk Evi'nin düzenlenmesi konusunda fikirlerini almak üzere Milli Eğitim Bakanlığınca bazı uzmanlara baş vurulmuş, o dönemdekilere benzer eşyalar İstanbul Dolmabahçe ve Topkapı Saraylarından seçilerek Selanik'e gönderilmiştir. Böylelikle evin bütün odaları eski şekline göre ayrı ayrı değerlendirilmiş 10 Kasım 1953 günü törenle ziyarete açılmıştır.

* 20 Haziran 1978 Selanik depreminde hasar gören bina, Yapı Merkezi'nin gönüllü katkıları ile hazırladıkları projeye göre restore edilmiştir. 2013 yılında ise, iç düzenlemesi değiştirilmiş, cephe boyası yenilenmiştir.

Kaynak :

Kültür ve Turizm Bakanlığı /Atatürk Evi Makalesi
Yapı Merkezi / Bilgi-Belge Arşivi

1978 SELANİK DEPREMİ SONRASINDA EVİN TAŞIYICI SİSTEMİNİN GÜÇLENDİRİLMESİNDE YAPI MERKEZİ'NİN KATKILARI

20 Haziran 1978'de Selanik'te 6.4 magnitüd şiddetinde bir deprem olmuş, kentteki yüzlerce bina ile birlikte Atatürk Evi'nde de çatlaklar oluşmuştu.

Yapı Merkezi kurucuları İnş.Y.Müh. Ersin Arıoğlu ve Y.Mimar Köksal Anadol Atatürk Evinin Onarım ve Güçlendirme Projelerini "gönüllü olarak" yapmaya karar verdi.

Aşağıda kendilerinin bu konuda dergimize verdikleri bilgilere yer veriyoruz.

Bundan sonrasını Ersin Bey'in ağzından öğrenelim:

"1978'de, Selanik depreminde Atatürk'ün doğduğu evin hasar gördüğünü ve evin yıkılacağını yazdı gazeteler. Buradaki Yunan Konsolosluğuyla da konuştuk, Atatürk'ün evi için yıkılma kararı alındığını öğrendik. Kültür Bakanlığı'na başvurduk, kendimizi tanıttık: "Eğer bizi ve yeteneklerimizi uygun görüyorsanız, hiçbir bedel almaksızın oraya gidelim, görüşlerimizi söyleyelim, projeyi üstümüze alalım." dedik. Aradan bir zaman geçti, bizi çağırdılar, gidebileceğimizi söylediler. Köksal Bey'le beraber gittik. Oradaki Türkiye Konsolosu bizi ağlayarak karşıladı: "Amerika'nın uzmanı geldi, Yugoslavya'nın, Almanya'nın uzmanı geldi, binalarını kontrol ettiler, çok şükür iki-üç ay sonra bizden biri geldi..." dedi.

Sonuçta eve gittik baktık, pek önemli bir şey olmadığını gördük, yıkılma kararının politik bir karar olduğunu düşündük. Yeşil pul konmuşsa "gir otur", sarı pul konmuşsa "onardıktan sonra gir otur" anlamına geliyor. Yıkılma kararı çıkan evlere ise kırmızı pul koyuyorlar. Atatürk'ün evinde de kırmızı puldan vardı. Gittik, hem zamanın bakanıyla hem de Selanik Sismoloji Enstitüsü yetkilileriyle konuştuk. Biz yayınları da takip ediyorduk. Tesadüfen, Enstitü başkanının bir kongrede yaptığı konuşmanın yer aldığı yayın bende vardı. O kongredeki konuşmasında, kırmızı pulun hangi durumlarda konulacağı anlatıyordu. Kendisine "Sizin yazınızda belirttiğiniz şartların hiçbiri o evde yok." dedik. Gidildi, bakıldı, tekrar kontrol edildi ve hemen sarı pula, tamir edilebilir kategorisine alındı. Biz tamir projesini yaptığımız zaman, 150 yıllık bir binaydı Atatürk Evi, 150 yıl daha ömrü oldu... Bizler için çok kıvanç verici bir proje olmuştur."

2013 Restorasyonu hakkında
Y.Mimar Köksal Anadol da şunları belirtmiştir:

"Bizim 1978'de yaptığımız güçlendirme sırasında, ön cephedeki cumbaları-orjinal halindeki gibi- kenarlarda diyagonal elemanlara taşıtmıştık ve binanın rengini de pembe olarak boyatmıştık (Bkz.Resim-1). Panjurlarda kızıl kahve rengi düşünülmüştü.

2013 uygulamasında nereden alındığını anlayamadığım profilde elemanlar kullanılmış ve ortaya da işlevsiz ve cılız ferforje elemanlar monte edilmiş.

Binanın cephesinde renk beyaza kaçmış bir tonda , panjurları da çok koyu renk boyamışlar. Çok sert duruyor (Bkz.Resim-2).

İkinci nokta da içeride, Anı Defteri dahil Atatürk'e ait kişisel eşyalar kaldırılmış… Halbuki bunlar eve nostaljik bir hava veriyordu…

Atatürk'ün balmumu heykeli ise başarılı ve yararlı olmuş."

SONUÇ

Atatürk Evi, Aziz ve Ulu Önderin kalbimizdeki hatırasını, nesilden nesile yıllar boyu yaşatacaktır. Türk Konsolosluk binasının da aynı parselde yer alması evin güvenliğini sağlamasının yanı sıra, konumuna ayrı bir anlam kazandırmaktadır…

Memnuniyetle öğrendiğimize göre, Yapı Merkezi, 1978 yılında uygulanan "Güçlendirme Projeleri" sırasında hazırladıkları - ve evin aşağıda resmi görülen- "Taşıyıcı Sistem Maketi"ni, IRMAK Okullarımıza armağan etmişlerdir.

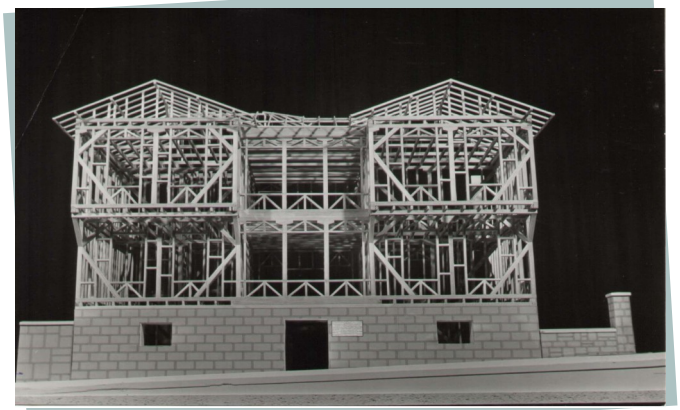

FAIRY TALES

Our 5th grade students wrote famous fairy tales in their own words and they also changed the endings and wrote using their own point of views. Enjoy the new stories...

LITTLE RED RIDING HOOD

Once upon a time there was a little girl called "Little Red Riding Hood". She had that name because her grandma made her a red hood.

One day her mother wanted her to take food to her grandma. Her mother told her not to talk with anyone on the way. Then she saw a wolf. The wolf asked her where she was going and where her grandma lived.

Then the wolf went to her grandma's house and ate her. When Little Red Riding Hood came to her grandma's house, the wolf acted like her grandma and ate her as well. He felt tired so he slept.

A hunter heard them and saved them. When the wolf was sleeping they put some stones to his belly. When the wolf woke up, he went to get some water. Because he had stones in his body he was very heavy. He fell into the water and died.

Serra CAUNT 5B

THE LITTLE MATCH GIRL

It was the last day of the year. The weather was very cold and it was snowing. In the evening a little girl was walking barefoot. She was selling matches every day, but that day she wasn't selling. She couldn't go home because she knew that her father would be angry.

FAIRY TALES

She walked on the streets, she saw houses where people were having dinner all together with their families. She thought if she lit a match she would feel warmer. Then she lit it and suddenly she saw a fancy dinner table with fried chickens on it. She lit more matches and continued to see a wonderful dream of a lovely Christmas night. She was so cold that she almost died.

The a rich and famous family came and saw the little girl. They took the girl to the hospital . Then they took her to their house and they became a big family all together and lived happily ever after.

Mirel ÖZOFLU 5B

THE FROG PRINCE

There was a princess in a kingdom. Her name was Julie. One day the princess was walking through the forest when she saw an ugly frog.

The frog said: 'Can you kiss me?'

The Princess: 'Why? You're a frog, I can't kiss you.'

The Frog: I wasn't a frog. I was a Prince, but a witch put spell on me and turned me into a frog.

Then the Princess kissed the frog, but she turned into a frog.

The Princess: 'You are a liar!'

The frog: 'Yes, I am. Now you must come with me. We can live happily in my house together.'

The Princess: 'No, I won't. I love somebody else. Another frog. I'm sorry.'

The frog: 'Oh, noooo!' L

Ecenaz BİLGİLİ 5A

2014 HOROSCOPE

Aries

The year 2014 would be a wonderful year for you in that you would be able to complete all tasks that have been pending for long. Much amount of flexibility would be available for you to show your competence to the world around. This year also promotes high energy activities in your life as going on an adventurous trip and the like.

Taurus

This year 2014 shall bring about major changes in your personal and professional life. You would be steering away from unwanted bad habits which are likely to take a toll on your peace of mind. However you are advised to stick to your conscience.

Gemini

During this year, 2014, your life would be soft and mellow and it would flow as a river without any impediments. The planets shall have no malefic effects on you during this time period. However you need to think twice before you dive into any new ventures.

Cancer

This year 2014 shall see you engaged more with your personal life rather than the professional one. Relationships shall suddenly mean a lot to you now like never before. You shall get more opportunities to climb up your social order. Listening would be your keyword rather than talking.

Capricorn

This year 2014 shall have the feel good factor set in for you. Things shall work out much in your favor for now. However you need to focus on relational concerns like looking into an older member of the family and the like. Do make efforts to detangle the lives of those around you. This is a good time to take time off for a vacation..

Leo

This year 2014 would be highly productive for you. You would be able to meet much of your ambitions and ideals in life thanks to your will power and sheer hard work. Radical changes are likely in life during the course of this year.

Virgo

During this year 2014, you shall be packed with much energy and strength that you would take life in good spirits. Life would be soft and mellow with a generally clear sky devoid of rain-clouds. There would be a perfect balance of acts during this time period.

Libra

This year 2014 would be a year free from major trials and tribulations that had been haunting you for the past few years. You would be able to steer clearly through life now. You shall move into profitable territory and there would be much freedom in your life like never before.

Scorpio

Year 2014 shall bring in new surprises for all Scorpios out there. A generally encouraging period that shall bring out the best in you all . You need to be aware of the changes happening around you to move forward in life. Some sort of relocation is also on the cards if you are willing to take. Challenging tasks shall come from nowhere.

Sagittarius

This is a year when you would be able to bring shape to your long found dreams and ideals in life. Let your actions in this regard be simple and apt. Major changes are likely in your lifestyle during the course of the year.

Aquaris

This is a year when your emotions would be the highest. Feelings rather than mental and physical ideas shall rule the roost for now. There would be much success in your personal life. Do live in harmony with the environment around you.

Pisces

This year shall bring in goodness, strength and cheer in your life. An unusually good number of opportunities shall come your way. You would be able to venture into unknown territories till now un-invented.

Zeynep YILDIZ 8A

HERE ARE SOME STRANGE STORIES !!!!!
WRITING IS FUN J

THE STRANGE DOG

It was a rainy night. The wind was blowing fiercely. There was a full moon. No one was around except a dog. It was sleeping under an umbrella. Suddenly it stood up and made interesting noises. I felt scary. I was also frightened because no one was in the street. I thought that the noise was because of the rain. First, ı didn't care , I sat down and started to read my book. I heard another weird noise. I looked through the window and what I saw was , the dog was reading a newspaper and drinking tea. I was shocked. I started to pinch myself because I thought it was a dream. But it wasn't !!!!

I walked down the stairs and went to the garden. The dog said " Hello" Of course I fainted. When I stood up everyone was around me. I told them that the dog had spoken. Of course, when I tell about people about that night, they don't believe me. But at least I know it is true.

Dilay Janset HAKKO 7B

ORASUS

It was a rainy night. The wind was blowing fiercely. There was a full moon. No one was around except me. I was feeling safe. Everything was ok until I saw an UFO. It was really huge. It started to land. I was shocked, I couldn't open my eyes for a while. I couldn't open my mouth to scream.

Just a few minutes later, The UFO was in front of me. I didn't know what to do. But the aliens knew. They took me to the UFO. I was crying. These questions were in my mind; " How can I get out of here?" " What's happening?" " Will they eat me with a sauce?" Time passed and I found myself in a room smells strange. A big purple alien came. It had small legs but huge arms. It smiled at me and told its name "

He told me that they made a mistake. They were planning to take their king's daughter from the earth, but they took me instead. I had to stay with them for a day. I slept and the night was over. The next day, I met the king. He apologised for the mistake.

We got into the UFO with Orasus and started our trip to the earth. We talked with Orasus all day long. He was friendly . He told me about the planet they were living on. It was called KANICA. What a strange name ! The only thing they ate there, was chocolate.

At last we arrived to the earth. Oh! I missed my ordinary life!

Of course when I tell people about that night, they don't believe me. But at least I know it's true.

Nur SELİMOĞLU 7B

Mr. W. , the man from a different planet.

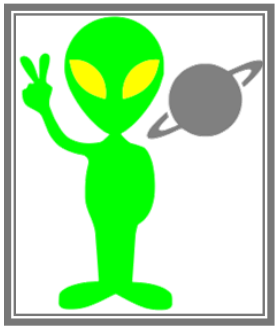

Mr W. Comes from an alien world. He looks like a human but he has got alien eyes . He came from a far away planet. He is still getting used to the world. He tries to blend in to society but people of Earth don't like him because he has got big ears and he does not know the rules in the Earth. He always seems to be doing the wrong thing. For example he walks on the left side of the sidewalk instead of the right side. He does not know the common rules for life so he accidently does the wrong thing.All he wants is for people to understand him. He tries everyday to get to know the rules. He also thinks that he doesn't have a purpose in his life on Earth. Hopefully one day he can find a job and get adjusted to his new world.

Pelin KARAOĞLU- Ezgi EROĞLU 6B

JMUN

On 14-17November, six Irmak students made the trip to Hisar Schools for the 9th Annual Hisar JMUN Conference: Nisan Güneş Elçi, Damla Us, Gözde Emin, Sude Fettahoğlu, Mehmet Kaymaz and Emir Şentürk. The Irmak students, along with their peers from all over the world, engaged in lively discussions and debates about problems relating to this year's conference theme, "Peace and Security." Resolving problems related to the conference theme was the message our ambassador, Mehmet Kaymaz, relayed in his speech. In particular, he sought to raise awareness about the problems of war and human rights abuses in Iraq, Afghanistan and Syria.

The students returned from the conference both more aware and more motivated to raise awareness about challenges we face. They were also happy to have made a few new friends from different schools and different countries. The JMUN students look forward to their next conference.

Nisan GÜNEŞ ELÇİ 8A

OUR REFLECTIONS ABOUT THE FESTIVALS

"IF I HAD A CHANCE TO TAKE PART IN THE PINGXI LANTERN FESTIVAL, I'D PROBABLY LIGHT AT LEAST TEN LANTERNS. I WOULD MAKE A WISH ON EVERY SINGLE ONE."

MELODI BEYNAM 7/B

"IF I HAD A CHANCE TO TAKE PART IN LA TOMATINO FESTIVAL, I'D THROW TOMATOES TO PEOPLE WHO I'VE NEVER MET BEFORE."

MERVE AKIN 7/B

"IF I HAD A CHANCE TO TAKE PART IN HARBIN ICE SNOW FESTIVAL, I'D PLAY SNOW FOOTBALL AND VISIT ICE MOVIE FESTIVAL"

GÜLNUR BERFU BELELI 7/A

"IF I HAD A CHANCE TO TAKE PART IN HOLI FESTIVAL I'D GET COLOURED AND HAVE FUN !"

ALARA YILMAZ 7/B

"IF I HAD A CHANCE TO TAKE PART IN CHINESE NEW YEAR, I'D TRY TO STAND UNDER THE HEAD OF THE FESTIVAL DRAGON.IT WILL BE FUN !"

SARP TAN GEÇIM 7/A

IT WAS FANTASTIC TO LEARN ABOUT FESTIVALS AROUND THE WORLD

THE 7TH GRADERS SEARCHED FOR THE FESTIVALS !!! HERE ARE THE PROJECTS !!!!! HERE ARE THE REFLECTIONS !!!

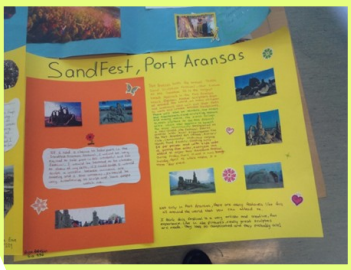

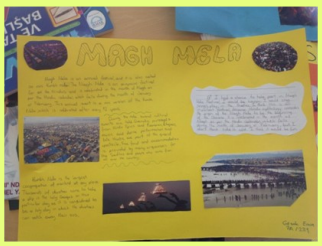

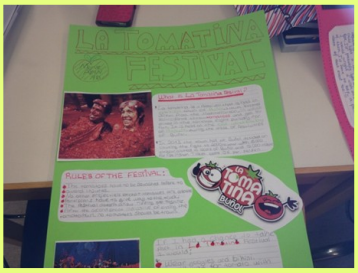

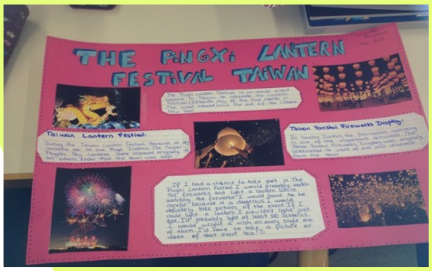

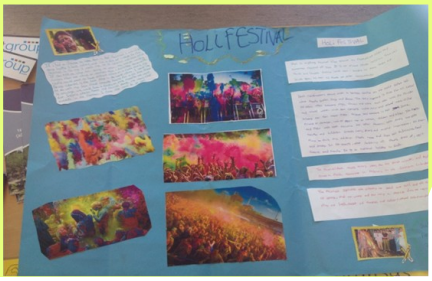

ESPANOL

GRADO 5

Este año hemeos empezado a aprender español con una entusiasma grande. Aún no podemos hablar muy bien pero para el año nuevo podemos preparar nuestro calendario. Aprendemos días de la semana, meses y estaciones del año.Con las cartolinas colores , lapices de color, pegamentos, tiejeras y otras materiales aparecen calendarios colorosos. Son muy divertidos. Hemos pegado sobre la pared de nuestra clase. Además fue la primera tarea de performaca de español.

GRADO 6

PRESENTACIONES DE PAISES HAISPANOHABLANTES

Como grado 6 hemos preparado unas presentaciones de hispano-hablantes. Cada uno de nosotros hemos elegido un país. Hemos buscado información sobre las paises que elejimos.Hemos aprendido las culturas, comidas, tradiciones, su estilo de vestir, sus sistemas etc. Las presentaciones fureon muy divertidas , hemos tenido muchos conocimientos así hemos desarollado nuestra cultura general.

ESPANOL

GRADO 7

İ FELIZ AÑO NUEVO Y PROSPERO AÑO!

La clase Española del grado 7 preparon trajetas para el año nuevo. Ellos utilizaron cartolinas coloradas con lapices y escribieron sus deseos dibujando los arboles de Navidad, hombres de nieve y las campanas. Las preparaon individualmente y se divierton mucho.

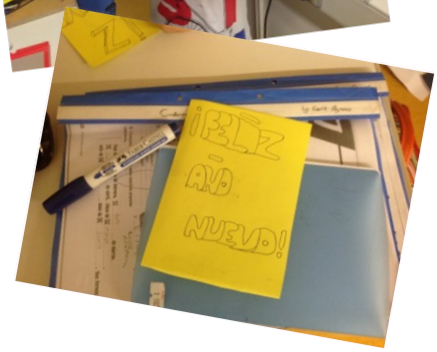

GRADO 8

En Clase de Español aprendimos las prendas vestir. Primero, hemos aprendido los nombres de la ropa con las laminas y depues hemos relacionado las fotos con los nombres. Y luego, hemos buscado las diferentes prendas de vestir en las revistas.Así aparecen unos posteres tan maravillosos. Nos hemos divertido mucho y hemos repetido los nombres de las prendas de vestir.

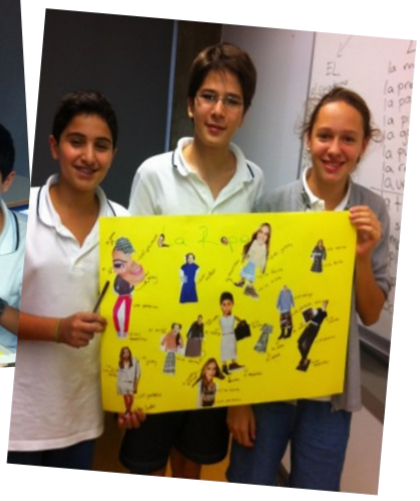

FRANÇAIS

BİENVENUE Á NOTRE ÉCOLE IRMAK

FILLES/GARÇON

LA MODE

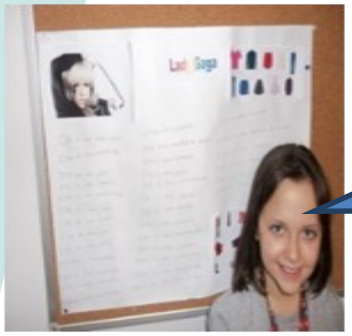

Pour aller à l'école je mets ma jupe. Je mets ma chemise. Je mets mon manteau et je mets mon bonnet. J'aime la mode.

Chacun son style!

5.SINIF

(''Es-tu prêt")

Jean petit qui danse
Jean petit qui danse

6.SINIF

On est un peu comme des filles.

La musique ça fait du bien !

OÙ A MAL MARIE THÉRÈSE?

Elle a mal à la jambe.
Elle a mal aux dents.
Elle a mal à l'oreille

Nous aimons le français.

7.SINIF

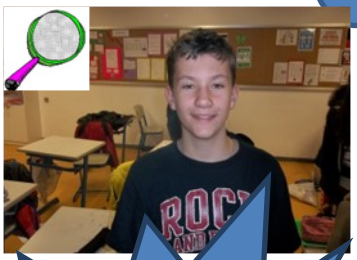

LA ROUTINE

Les matins nous nous réveillons très tôt.
Nous nous coiffons puis nous allons au collège.
On discute avec nos amis de classe.
Quand le prof arrive nous sortons nos cahiers et nous commençons le cours.

8.SINIF

Faire une réservation c'est facile.

Pour les vacances; Je voudrais réserver une chambre

Même si on balaie, si on lave la maison, on reste toujours un homme.

GERMAN

Projektarbeiten der 5. Klassen.
Thema: "Meine FAMILIE"
MEINE FAMILIE

Ben Kimim?

Maya Gedik: Ben saygılı ve dürüstüm. Sorumluluğumu bilen biriyim.

Kerem Bayındır: Komiğim, eğlenceliyim, sporcuyum.

Kayra Tekin: Çalışkanım, komiğim, usluyum.

Acar Akçin: Akıllıyım, oyun oynarım, gezerim.

Aylin Turay: Çalışkanım, sorumluluk sahibiyim, güzel yazı yazarım.

Sarp Doruk Toros: Komiğim, çalışkanım, yaramazım.

Ada Kılınç: Çalışkanım, boş zamanlarımda bilgisayar öğrenirim, ansiklopedi okurum.

Deniz Tanınmış: Sporcuyum, araştırmacıyım, oyun oynarım, çok konuşurum.

Ayşe Naz Zeka: Zeki, şirin, komiğim.

Çınar Akınoğlu: Ben saygılı, ara sıra sinirlenen, çalışkan biriyim.

Ömer Çelik: Araştırmacıyım, bilgisayar oynamayı severim.

Oltun Özavcı: Ben saygılı, çok meraklı ve şakacı, iyi biriyim.

Ahmet Ay: Ben meraklı ve öğrenmeyi seven, teknolojiyi iyi kullanan ve çok seven biriyim.

Can Uca: Ben çok çalışkan, kitap okumayı seven, futbolu en çok seven biriyim.

Demir Kıran: Sevgi doluyum.

Kuzey Andaç: Ben dürüst, çalışkan, ilkeli ve şakacı biriyim.

Efe Çatal: Biraz tembellik yapan, hareketli ve spor yapmayı seven biriyim.

Derinsu Polat: Tuhafım, çalışkanım, oyun oynarım.

Güneş Yüksel: İyiyim, mutluyum, eğlenceliyim.

Emir Kıran: İyi kalpliyim, çalışkanım, oyun oynarım.

Ada Kılınç: Eğlenceliyim, oyun oynarım, sporcuyum. Bilgisayarı çok iyi kullanırım.

Ural Kaya Soy: Oynamayı severim, hayvanları ve doğayı seven biriyim.

Çınar Erkol: Yakışıklıyım, tenis oynarım, eğlenceliyim.

Maya Yelkovan: Ben saygılı, dürüst, bilgili ve duyarlı bir öğrenciyim.

Deniz Akal: Ben zayıf, kısa boylu, kibar, mutlu bir öğrenciyim.

Nehir Nil Soy: Ben iyi, çalışkan, kitap okumaktan zevk alan, temiz ve düzenli, sorumluluk sahibi biriyim.

Gizem Doğruyol: Ben saygılı, herkese iyi davranan biriyim.

Bora Akgün: Sporcuyum, deneyler yaparım, çalışkanım.

Ceren İşleyen: Ben dürüst, çalışkan dersi dinleyen bir öğrenciyim.

Ilgaz Atak 7A

SELİN ILDIR 8/A

KEREM ATEŞ 8/C

1-2. SINIFLAR
KÜÇÜK RESSAMLAR
KULÜBÜ

ZEYNEP SUDE ŞENER 8/A

KAYA BEKTAŞ 8/C

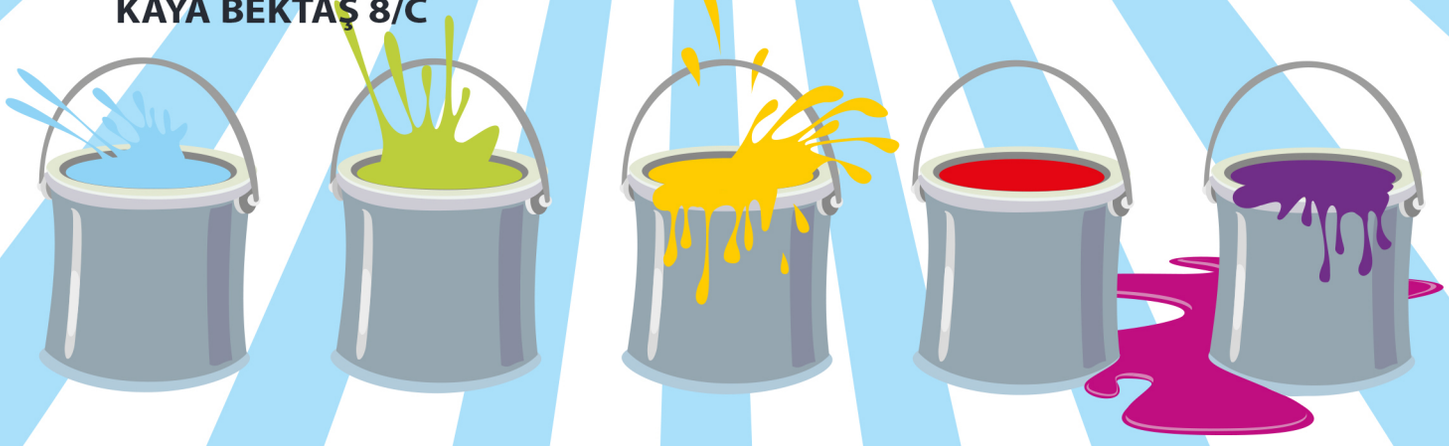

ORTAOKUL GEOMETRİK SOYUTLAMA GRUP ÇALIŞMASI

ORTAOKUL GEOMETRİK SOYUTLAMA GRUP ÇALIŞMASI